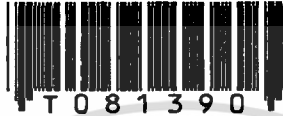

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

สามัญสำนึกแห่งความงาม

COMMON SENSE OF THE BEAUTY

**ชญญา อุดมประมว
CHANYA UDOMPRAMUAN**

กท.
๖362๘
2551

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... **81390**
วัน,เดือน,ปี..... **11 ส.ย. 2551**

b. **11๙ 31๕28**
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2551

KMITL-2008-AR-M-005-300

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COMMON SENSE OF THE BEAUTY

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENY
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAM IN VISUAL ARTS
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KINGMONGKUTS INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2008

KMITL-2008-AR-M-005-300

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2008

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สามัญสำนึกแห่งความงาม
นักศึกษา	นางสาวชญญา อุดมประมวล
รหัสประจำตัว	47062006
ปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์
พ.ศ.	2551
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์อลิตา จันฝั่งเพชร

บทคัดย่อ

สังคมและสภาพแวดล้อมรอบๆ ตัวถือได้ว่าเป็นรากฐานที่สำคัญในการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก และสังคมที่กำลังสับสนวุ่นวายนี้เอง ที่ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของมนุษย์ให้เสื่อมโทรมลงเช่นกัน เพื่อให้จิตใจได้ปลดปล่อยจากความเครียดและผ่อนคลาย มนุษย์ทุกคนจึงพยายามที่จะแสวงหาความสุขของตัวเอง อันเกิดขึ้นจากความพึงพอใจของแต่ละคนตามแต่ที่สามัญสำนึกของแต่ละคนที่จะมี ซึ่งสามัญสำนึกนี้เองที่เกิดขึ้นจากการรับรู้ และประสบการณ์ฝังอยู่ในจิตใจของเรา โดยที่สำนึกของแต่ละคนที่มีต่อสิ่งๆ หนึ่งก็จะแตกต่างกันออกไปเช่นกัน

การพักผ่อนหรือการได้อยู่กับสิ่งที่เรารักและประทับใจก็เป็นอีกทางออกหนึ่งที่จะนำพาเราไปสู่ความสุขภายในจิตใจ ดอกไม้และธรรมชาติก็เป็นสิ่งหนึ่งเช่นกันที่มนุษย์ทุกคนไม่สามารถที่จะปฏิเสธถึงความงามของมันได้ ข้าพเจ้าเองก็เป็นคนหนึ่งที่มีความประทับใจและชื่นชอบในดอกไม้มากเป็นพิเศษ ด้วยความหลากหลายชนิดของดอกไม้ที่ให้ความรู้สึกแตกต่างกัน แต่ละชนิดก็มีความหมายที่ไม่เหมือนกัน คุณค่าและประโยชน์ที่ต่างกัน มีความสำคัญที่ต่างกันแต่สิ่งหนึ่งที่เหมือนกันนั่นคือความงาม ความงามของกลีบดอกไม้อ่อนโยนบอบบาง ตลอดจนความงามของสีสันทันอ่อนหวาน สดใสสวยงามให้ความรู้สึกที่มีความสุขและสบายตาทุกครั้งที่ได้พบเห็นเสมอ

ด้วยความงามของดอกไม้ที่ไม่สามารถประเมินค่าได้ทางจิตใจ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจในการถ่ายทอดความงามของดอกไม้จากสามัญสำนึกส่วนตัวโดยใช้ความ-อ่อนหวานของหญิงสาว ผ่านจินตนาการ เพื่อสะท้อนมุมมองดังกล่าว ด้วยผลงานภาพพิมพ์ แม่พิมพ์โลหะกัดกรด (Etching) จำนวน 5 ชิ้น เป็นผลงานที่มีเอกภาพสมบูรณ์ตามหลักทัศนธาตุทางความงามและความคิด

Thesis Title	Common Sense of Beauty
Student	Miss Chanya Udompramuan
Student ID	47062006
Degree	Master of Fine Art
Program	Visual Art
Year	2008
Advisor	Deputy Professor Alita Junfungetch

ABSTRACT

Social and environment surrounding us can be counted as base of significance in our living. Due to the chaos and sophistication of our social impacted to decadence of human being's mind. In order to release stress and relaxation, every man tries to search for tranquility and happiness for themselves. Cause of the happiness comes from satisfaction of individual person and it depends on commonsense and perception of each one, relates to collective experiences which buried in our minds. Commonsense of each person is different depends on many factors as above mentioned.

Leisure or being with something that we love or impress are the other way outs which leading us to the happiness in our minds. Flowers and natures are one of the creatures that every one cannot deny of their beauties. I am the one who am impressed and admire in the beauty of flowers very much, since their varieties and clusters of colors, scents and appearances of them, each type of flower can give you different feeling when you see, smell or even touch them. The differentiations of the flower not only provide the differences in meaning and values but it also provides advantages from them also. But the similarities of the flowers are their of their beauty of their beauty of their delicate petals and the beauty from variety in colors. Whenever we see those flowers, we always feel vivid, happy and relaxed.

The beauty of flowers is not measurable with our mind but it softens my heart to realize about the sweetness of young woman. I have tried to convey all feeling through my imaginary to reflect my concepts into visual arts with my graphic works by etching technique. There are 5 pieces of my art works to represent the perfect unity following the principles of beauty and concepts based on visual arts.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ชุดสามัญสำนักแห่งความงามนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา รศ. อลิดา จันผิงเพชร ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำตลอดจนตรวจสอบแก้ไขพร้อมทั้งยังให้คำปรึกษาแก่ข้าพเจ้าเป็นอย่างดีในทุกๆเรื่อง ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาในด้านต่างๆในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ และขอขอบพระคุณบิดามารดาที่ให้ความรักและคอยเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้ามาโดยตลอด สุดท้ายขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนที่ช่วยให้การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ชัญญา อุดมประมวล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญรูป.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มา.....	1
1.2 ความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	2
1.3 แนวความคิดและความบันเทิง.....	2
1.4 วัตถุประสงค์.....	3
1.5 ขอบเขตการศึกษา.....	3
1.6 ข้อมูลการค้นคว้า.....	4
บทที่ 2 ศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 ซานโดร บอตติเชลลี (Sandro Botticelli).....	5
2.2 มากริต (Rene` Magritte).....	11
2.3 มัลลิกา มังกรวงษ์.....	18
บทที่ 3 การดำเนินการสร้างสรรค์ทางศิลปะ.....	21
3.1 การดำเนินการสร้างสรรค์.....	21
3.1.1 ภาพร่างชุดที่ 1.....	21
3.1.2 ภาพร่างชุดที่ 2.....	22
3.1.3 ภาพร่างชุดที่ 3.....	22
3.1.4 ภาพร่างชุดที่ 4.....	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

3.1.5 ภาพร่างชุดที่ 5.....	23
3.2 เทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์.....	24
3.3 ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์	25
3.4 ขั้นตอนการพิมพ์งาน.....	29
3.5 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์	32
บทที่ 4 การวิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	35
4.1 การวิเคราะห์ผลงานโดยรวม.....	35
4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	35
4.3 การวิเคราะห์ผลงานรายชิ้น.....	36
4.4 การวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์.....	37
ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	40
ภาพผลงานชั้นที่ 1.....	41
ภาพผลงานชั้นที่ 2.....	42
ภาพผลงานชั้นที่ 3.....	43
ภาพผลงานชั้นที่ 4.....	44
ภาพผลงานชั้นที่ 5.....	45
บทที่ 5 สรุป ปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	46
บรรณานุกรม.....	48
ประวัติผู้เขียน.....	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพใบหน้าของ ซานโตร บอดติเชลลิ.....	5
2.2 ภาพฤดูใบไม้ผลิ (Primavera).....	8
2.3 ภาพกำเนิดวีนิส (The Birth of Venus).....	9
2.4 ภาพใบหน้ามาริต.....	12
2.5 The Raw Nerve.....	13
2.6 Zeno's Arrow.....	14
2.7 The Big Family.....	15
2.8 The Big Table	17
2.9 Spring.....	18
2.10 ต้น ไม้ของพ่อ.....	20
2.11 ภาพรายละเอียดต้น ไม้ของพ่อ.....	20
3.1 ภาพร่างผลงานชุดสามัญลักษณ์แห่งความงามขั้นที่ 1.....	21
3.2 ภาพร่างผลงานชุดสามัญลักษณ์แห่งความงามขั้นที่ 2.....	22
3.3 ภาพร่างผลงานชุดสามัญลักษณ์แห่งความงามขั้นที่ 3.....	22
3.4 ภาพร่างผลงานชุดสามัญลักษณ์แห่งความงามขั้นที่ 4.....	23
3.5 ภาพร่างผลงานชุดสามัญลักษณ์แห่งความงามขั้นที่ 5.....	23
3.6 ภาพวิธีการขีดแผ่นแม่พิมพ์ทองแดง.....	26
3.7 ภาพวิธีการทาวนิชเคลือบหน้าแผ่นแม่พิมพ์ทองแดง.....	26
3.8 ภาพวิธีการสร้างภาพผลงาน.....	27
3.9 ภาพวิธีการเขียนภาพผลงานด้วยเหล็กปลายแหลม.....	27
3.10 ภาพวิธีการสร้างพื้นผิวด้วยสีอะคริลิก.....	28
3.11 ภาพวิธีการโรยผงวานิช.....	28
3.12 ภาพวิธีการสร้างน้ำหนักด้วยดินสอไข.....	29
3.13 ภาพตะไบขอบแผ่นแม่พิมพ์เพื่อลดความเป็นเหลี่ยมคม.....	29
3.14 ภาพผสมสีที่ต้องการ ใช้ให้ครบทุกสีแล้วจึงเริ่มอัดหมึก.....	30
3.15 ภาพค่อยๆ ชั้หมึกออกด้วยกระดาษลอกลาย.....	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป (ต่อ)

3.16 นำกระดาษสำหรับพิมพ์งานไปทำให้เกิดความชื้น.....	31
3.17 นำแผ่นแม่พิมพ์ไปเข้าแทนพิมพ์	31
3.18 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 1.....	32
3.19 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2.....	33
3.20 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3.....	33
3.21 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 4.....	34
4.1 สามัญสำนึกแห่งความงาม 1.....	37
4.2 วิเคราะห์โครงสร้างภาพ.....	37
4.3 ภาพผลงานจริงสามัญสำนึกแห่งความงามขั้นที่ 1.....	41
4.4 ภาพผลงานจริงสามัญสำนึกแห่งความงามขั้นที่ 2.....	42
4.5 ภาพผลงานจริงสามัญสำนึกแห่งความงามขั้นที่ 3.....	43
4.6 ภาพผลงานจริงสามัญสำนึกแห่งความงามขั้นที่ 4.....	44
4.7 ภาพผลงานจริงสามัญสำนึกแห่งความงามขั้นที่ 5.....	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มา

สามัญสำนึกคือสิ่งที่เกิดขึ้นจากการรับรู้ของแต่ละคนที่มีต่อสิ่งๆหนึ่งด้วยประสาทสัมผัสที่จริงใจและเที่ยงตรงไม่ใช่จากการเรียนรู้หรือการได้รับการกล่าวอ้างจากคนอื่นๆประสบการณ์ของแต่ละคนอันเกิดขึ้นจากสามัญสำนึกที่เกิดขึ้นก็จะต่างกันออกไปเช่นกัน

สังคมเมืองกับการอยู่ร่วมกันของกลุ่มคนที่มีความขัดแย้งกันทางด้านความรู้สึกนึกคิดนี่เองที่เป็นตัวกระตุ้นให้มนุษย์ต้องการที่จะแยกตัวออกมาจากสภาพแวดล้อมที่กดดันผลกระทบด้านลบส่งผลต่อสภาพจิตใจให้มนุษย์รู้สึกหดหู่ ซึมเศร้า เหงาและอ้างว้าง ความรู้สึกเช่นนี้เองที่เป็นแรงผลักดันให้มนุษย์ต้องการที่จะแสวงหาในสิ่งที่จะทำให้ตัวเองรู้สึกดีและมีความสุขซึ่งแต่ละคนก็จะค้นพบวิถีทางที่แตกต่างกันออกไป บางคนก็เลือกที่จะพักผ่อน โดยการไปเที่ยวตามธรรมชาติหรือสถานที่ที่เป็นความประทับใจ บ้างก็ดูหนังฟังเพลง ซ้อมป๊ิง หรือแม้แต่การปลูกต้นไม้ดอกไม้ก็ถือว่าเป็นการพักผ่อนได้เช่นกัน กิจกรรมต่างๆที่เกิดจากความพึงพอใจของแต่ละคนย่อมมีลักษณะเฉพาะอันเกิดจากประสบการณ์ทางความรู้สึกมากกว่าทางปฏิบัติ สิ่งนี้เองที่เราอาจเรียกได้ว่าเป็นความงามอย่างหนึ่งซึ่งช่วยผ่อนคลายอารมณ์ความตึงเครียดจากประสบการณ์ต่างๆที่มนุษย์ประสบอยู่ในชีวิตประจำวัน

สามัญสำนึกหรือประสาทสัมผัสถือเป็นสิ่งสำคัญที่หลายคนมองข้าม โดยคนส่วนใหญ่จะนึกถึงเหตุผลและความถูกต้องมากกว่าความพึงพอใจและความงาม เนื่องจากภาระหน้าที่ที่สังคมบังคับและต้องรับผิดชอบ ข้าพเจ้าเองก็เป็นคนหนึ่งที่ต้องอยู่ภายใต้แรงกดดันของสังคม กฎระเบียบและข้อบังคับที่ถูกกำหนดขึ้นนี่เองที่ทำให้ข้าพเจ้าต้องอยู่ในกรอบของสังคมตลอดมา สิ่งนี้เองที่ทำให้ข้าพเจ้าพยายามที่จะค้นหาในสิ่งที่จะทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขภายในจิตใจ มันเป็นเพียงสำนึกเล็กๆที่ข้าพเจ้ามีต่อสิ่ง ๆ หนึ่ง และเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่หลายคนมองข้าม นั่นคือความงามอันเกิดขึ้นจากธรรมชาตินั่นเอง ธรรมชาติที่อุดมไปด้วยสิ่งมีชีวิตนานาชนิด ไม่ว่าจะเป็นต้นไม้ ดอกไม้ คน สัตว์หรือแม้แต่วัชพืช ก็ล้วนแต่เป็นสิ่งหนึ่งของธรรมชาติทั้งงดงามและน่าจดจำเสมอ และนี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจและเชื่อว่าสิ่งมีชีวิตที่เรียกว่ามนุษย์ทุกคนเกิดมาแล้วแต่ก็ต้องการอาหาร ความอบอุ่น ความรักความเอาใจใส่

ตลอดจนความสุข ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองที่เป็นปัจจัยพื้นฐานของการมีชีวิตที่ดี ฉะนั้นการค้นพบในสิ่งที่เราชอบและประทับใจจึงถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากต่อการดำรงชีวิตในสังคมที่วุ่นวาย

1.2 ความสำคัญของโครงการ

ประสาทสัมผัสอันเกิดจากสามัญสำนึกลึกลึกลึกภายในจิตใจของข้าพเจ้าที่มีต่อธรรมชาติ ดอกไม้ และสิ่งมีชีวิตที่พึ่งพากันอย่างเป็นวัฏจักรนี้เองที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุข ผ่อนคลาย ปลดปล่อยความทุกข์และความเครียดทั้งหลายอันเกิดจากภาวะทางสังคมได้เป็นอย่างดี ทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสจากธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นรูป รส กลิ่น เสียงและสี เป็นสิ่งสวยงามและมีชีวิตชีวาถึงแม้ว่ากาลเวลาอาจทำให้บางสิ่งย่อยสลายเสื่อมโทรมไป แต่ภาพสะท้อนจะยังคงติดอยู่ในใจและสามัญสำนึกของข้าพเจ้าเสมอ และสามัญสำนึกนี้อันเกิดจากความรู้สึกระทึกใจนี้เองที่จะช่วยเตือน “ ความทรงจำ “ ของเราให้เห็นว่าแต่ละอย่างนั้นมันมีสี รูปร่าง รูปทรง และความหมายที่มีความสำคัญต่อเราอย่างไร และเช่นไร แม้ว่ามันอาจไม่ใช่ของสิ่งเดิมก็ตาม เช่นเมื่อมีคนให้ดอกกุหลาบสีขาวกับเรามาดอกหนึ่ง และเราก็ประทับใจในดอกกุหลาบสีขาวดอกนั้นมาก แต่กาลเวลาก็ทำให้ดอกไม้ดอกนั้นแห้งเหี่ยวและย่อยสลายทิ้งไว้เพียงความทรงจำที่งดงาม ในขณะที่เดียวกันหากเราได้พบกับดอกกุหลาบสีขาวอีกครั้งในสถานที่ที่ต่างออกไป และช่วงเวลาที่แตกต่างกัน แต่ประสาทสัมผัสของสามัญสำนึกนั้นจะทำให้เรานึกถึงคนที่ให้ดอกไม้ชิ้นนั้นและทำให้เราได้สัมผัสกับความสุขอีกครั้ง สิ่งนี้เองคือความทรงจำที่ข้าพเจ้าจะกล่าวอ้างถึง นั่นคือ “ สามัญสำนึก “ ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอสามัญสำนึกอันเกิดขึ้นจากความประทับใจที่ข้าพเจ้ามีต่อธรรมชาติและดอกไม้ โดยต้องการถ่ายทอดผลงานให้เกิดความงามตามประสาทสัมผัสและความรู้สึก เพื่อต้องการแสดงออกถึงสีสัน รูปทรงที่งดงามตามความชอบและความประทับใจส่วนตัวเพื่อปลดปล่อยความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจ อันเป็นหนทางสู่อิสรภาพทางความคิดที่เกิดขึ้นในส่วนลึกของจิตใจนั่นเอง

1.3 แนวความคิด

สามัญสำนึกคือสิ่งที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกส่วนตัวอันเกิดขึ้นจากสิ่งต่างๆรอบๆตัวที่เราได้พบเห็นและสัมผัส ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอถึงสามัญสำนึกที่ข้าพเจ้ามีต่อธรรมชาติและดอกไม้ เพื่อให้เห็นถึงมุมมองและสีสันที่สดใสน่าทึ่งตามความงามตามธรรมชาติและดอกไม้

1.4 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.4.1 เพื่อแสดงให้เห็นถึงความประทับใจที่ข้าพเจ้ามีต่อดอกไม้ในธรรมชาติ โดยการนำเสนอผลงานในรูปแบบ แฟนตาซี (Fantasia) ซึ่งมุ่งเน้นถึงสีสันที่อ่อนหวาน และรูปทรงที่มีความหลากหลายอันเกิดขึ้นจากความรู้สึกภายในจิตใจเป็นดอกไม้ในจินตนาการของข้าพเจ้า

1.4.2 เพื่อเป็นการตอบสนองความรู้สึกอันเกิดจากความประทับใจและปลดปล่อยความต้องการภายในจิตใจให้ผ่อนคลายและมีความสุข

1.4.3 เพื่อเผยแพร่ผลงานภาพพิมพ์เทคนิคแม่พิมพ์โลหะที่แสดงถึงความละเอียดในความแตกต่างของน้ำหนักและสีให้ได้ความรู้สึกที่นุ่มนวล อ่อนหวาน อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจในแนวทางนี้ต่อไป

1.5 ขอบเขตโครงการ

1.5.1 ขอบเขตของเนื้อหา

ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนถึงความประทับใจที่มีต่อธรรมชาติและดอกไม้โดยมุ่งเน้นถึงสีสันที่สวยงามเป็นหลัก

1.5.2 ขอบเขตด้านรูปแบบ

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานในรูปแบบแฟนตาซีเพื่อฝัน

1.5.3 ขอบเขตของงาน

งานภาพพิมพ์ร่องลึก แม่พิมพ์โลหะกัดกรวด 2 มิติ

1.5.4 ขอบเขตด้านเทคนิค

จำนวนผลงานมี 5 ชิ้น

ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร

ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร

ขนาด 120 x 80 เซนติเมตร

ขนาด 120 x 80 เซนติเมตร

ขนาด 120*160 เซนติเมตร

1.6 ข้อมูลการค้นคว้า

- ศึกษาจากสถานที่จริงที่ได้สัมผัสจากประสบการณ์จริงอันเกิดขึ้นจากความประทับใจที่ข้าพเจ้ามีต่อธรรมชาติและดอกไม้
- ศึกษาจากห้องสมุดโดยค้นคว้าจากหนังสือและรูปถ่าย
- ข้าพเจ้าได้ศึกษาจากดอกไม้ที่มีอยู่จริงในธรรมชาติ ด้วยวิธีการถ่ายภาพเพื่อนำมาศึกษาถึงรายละเอียดต่างๆ เช่นลักษณะของกลีบดอก ใบ เกสร และสีอื่นต่างๆ ซึ่งมีผลต่อความรู้สึกที่แตกต่างกันตามลักษณะเฉพาะของดอกไม้แต่ละชนิด และนอกจากนี้ข้าพเจ้ายังได้ศึกษาจากหนังสือและภาพถ่ายพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับต่างๆ เพื่อให้รู้ถึงความหมายสากลของดอกไม้แต่ละชนิดที่นำมาใช้อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

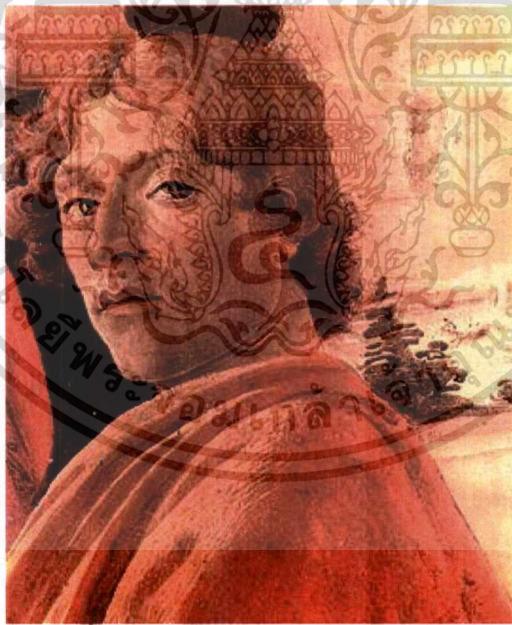
บทที่ 2

อิทธิพลจากศิลปกรรม

2.1 ซานโดร บอตติเชลลี (Sandro Botticelli)

อิตาลีได้ชื่อว่าเป็นศูนย์กลางของอารยธรรมตะวันตกสมัยกลาง ศิลปะวิทยาการต่างๆ เพื่อพุ่งขึ้นในอิตาลี ก่อนที่จะแพร่ออกไปสู่ประเทศอื่นๆ ในยุโรป โดยเฉพาะศิลปะด้านทัศนศิลป์นั้น ในช่วงเวลาที่เรียกว่ายุคฟื้นฟูศิลปวิทยา ประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 15 - 16 ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม และ สถาปัตยกรรมเจริญก้าวหน้าสูงสุด ความรู้ และ ความสามารถของศิลปินได้พัฒนาเรื่อยมา ตั้งแต่ช่วงต้นของยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา จิตรกรคนสำคัญที่มีผลงานโดดเด่นน่าสนใจอย่างยิ่งคนหนึ่งคือ ซานโดร บอตติเชลลี

ซานโดร บอตติเชลลี เป็นจิตรกรชาวฟลอเรนซ์ มีชีวิตอยู่ระหว่างปี ค.ศ. 1445 - 1510 ผลงานที่สำคัญยิ่งของเขาคือภาพจิตรกรรมชื่อ กำเนิดวินัส เป็นงานจิตรกรรมที่ก้าวหน้าในยุคต้นสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา ซึ่งก้าวไปสู่โลกแห่งจินตนาการที่แสดงอารมณ์ และ ความงามอันละเอียดอ่อนลึกซึ้ง

ภาพที่ 2.1 ภาพใบหน้าของ ซานโดร บอตติเชลลี

บอตติเชลลี มีชื่อเต็มว่า Ales Sandro di Mariano di Vanni Filipepi เป็นลูกชายคนสุดท้ายของช่างฟอกหนัง ชาวฟลอเรนซ์ ชื่อ Mariano di Vanni เกิดที่ Smeralda ปัจจุบันคือ Borgo Ognissanti

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บอตติเชลลี เกิดเมื่อ ค.ศ. 1445 จากนั้น บิดาของเขาได้ย้ายไปอยู่ที่บ้านเช่าที่ Via Della Vigna Nuova บอตติเชลลี เริ่มฝึกงานช่างทองอยู่ประมาณ 2 ปี จึงเปลี่ยนใจจากการเป็นช่างทองมาเรียนด้านจิตรกรรม กับ ลิปปี [Fra Filippo Lippi] จิตรกรชาวอิตาลี เขาทำให้เขาได้เป็นจิตรกรที่มีชื่อเสียงโด่งดังต่อมา ต่อมาบิดาของเขา ย้ายไปซื้อบ้านใหม่ ซึ่งปัจจุบันคือ Via della Porcellana ในเมืองฟลอเรนซ์ บ้านหลังนี้เป็นที่ซึ่ง บอตติเชลลี ใช้เป็นที่ทำงานจิตรกรรมของเขา ตั้งแต่ ค.ศ. 1470 จนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต บอตติเชลลี เริ่มทำงานจิตรกรรมร่วมกับครูของเขา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1465 โดยเริ่มจากผลงานจิตรกรรมชื่อ Adoration of the magi เขียนขึ้นระหว่าง ค.ศ. 1465-1467 เป็นจิตรกรรมสีฝุ่นบนแผ่นไม้ ขนาด 50 X 136 ซม. ปัจจุบันภาพต้นแบบนี้อยู่ที่ The National Gallery กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ หลังจากนั้น เขาก็เริ่มรับจ้างเขียนภาพจิตรกรรมตามเมืองต่างๆ เช่นเดียวกับศิลปินคนอื่นๆ ในยุคนั้น บอตติเชลลี ได้พัฒนาความสามารถของตนให้สูงขึ้นเรื่อยๆ ทั้งด้านเนื้อหาของภาพ แนวคิดเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ และ การสร้างองค์ประกอบ บอตติเชลลี ได้รับมอบหมายให้ทำงานที่มีความสำคัญยิ่งขึ้นเรื่อยๆ มีทั้งงานจิตรกรรมฝาผนังแบบปูนเปียก [Fresco] ตามโบสถ์วิหารต่างๆ ภาพเหมือน และผลงานที่เขียนขึ้นตามความคิดของตนเอง ผลงานจิตรกรรมสีฝุ่น ชื่อ Adoration of the magi ซึ่งเป็นผลงานยุคแรกๆ ของ บอตติเชลลี ยังคงมีเนื้อหาเกี่ยวเนื่องกับคริสต์ศาสนา มีรูปแบบและวิธีการเช่นเดียวกับผลงานจิตรกรรมที่จิตรกรรุ่นก่อน ผลงานจิตรกรรมช่วงต้นๆ ของยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา นิยมเขียนภาพที่มีแสงเงาชัดเจน มีเส้นรอบนอกคมชัด การจัดวางองค์ประกอบ และท่าทางของภาพบุคคลมักวางท่าอย่างละคร ไม่เป็นธรรมชาติ จึงทำให้เกิดความรู้สึกแข็งกระด้างไม่นุ่มนวล พื้นหลังมักทึบตัน แบบแผนเหล่านี้เป็นสิ่งที่สืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยกลาง บอตติเชลลี ก็เช่นเดียวกับศิลปินอื่นๆ ที่พยายามแสวงหาแนวทาง และ รูปแบบของตนเอง คั้งนั้นในช่วงทศวรรษที่ 1480 เขาก็เริ่มเขียนภาพที่มีพื้นหลังเป็นทิวทัศน์ เช่นเดียวกับจิตรกรรมร่วมสมัยของชาวฮอลแลนด์ชื่อ วาน เอ็คค์ [Jan Van Eyck] จิตรกรชาวเฟรมมิช คนนี้ มีชีวิตอยู่ระหว่าง ค.ศ. 1380 – 1441 การเขียนพื้นหลังเป็นทิวทัศน์ไปรงค์ตาแทนการใช้สีทึบตันนี้ นิยมเขียนกันมากในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา และ ที่โดดเด่นที่สุดจะพบในงานจิตรกรรมของ เลโอนาร์โด ดา วินชี [Leonardo da Vinci] อัจฉริยะศิลปินชาวอิตาลี มีชีวิตอยู่ระหว่าง ค.ศ. 1452 – 1519 เป็นผู้คิดวิธีการเขียนภาพแบบ sfumato [Sfumato] คือ ไม่เน้นเส้นรอบนอกให้คมชัด หรือ ชัดเจน แต่เขียนให้สัมพันธ์กลมกลืนกับพื้นหลังที่เป็นทิวทัศน์ ทำให้ภาพมีระยะใกล้ไกลมากขึ้น และมีบรรยากาศนุ่มนวลไม่แข็งกระด้าง ในช่วงทศวรรษ 1480 ถือเป็นยุคทองของ บอตติเชลลี เพราะเขาได้เข้าไปทำงานให้ตระกูลเมดิชี ซึ่งเป็นตระกูลที่ร่ำรวย และมีอำนาจสูงสุดในขณะนั้น ผลงานจิตรกรรมชุด The High Ideal of Love ถือได้ว่าเป็นผลงานคลาสสิกของเขาที่สร้างขึ้นอย่างอิสระ ตามแนวความคิดของตนเอง แม้เนื้อหาของภาพจะอิงอยู่กับเรื่องลึกลับของเทพเจ้าต่างๆก็ตาม แต่การจัดวางองค์ประกอบ การกำหนดโครงสร้างของสี

เอก และแนวคิดเกี่ยวกับสุนทรียภาพแสดงให้เห็นความเป็นตัวเอง โดดเด่นชัดเจน การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อเลสซานโดร ดิ มาเรีย โน เด ฟิลิเปปี เกิดที่เมืองฟลอเรนซ์ ในประเทศอิตาลี เมื่อประมาณปี ค.ศ.1444 และตายในปี ค.ศ. 1510 เขาได้ชื่อ บอตติเชลลีมาอย่างแปลกประหลาดคือ พี่ชายผู้ซึ่งเป็น ผู้ปกครองของเขานั้นเป็นพ่อค้าสินค้าตรา บอตติเชลลี หรือถึงบาเรลขนาดเล็กลง ดังนั้น อเลสซานโดร จึงเป็นที่รู้จักกันในชื่อที่ว่า ซานโดร บอตติเชลลี เขาเรียนจิตรกรรมกับศิลปินฟราฟิลิปโป ลิปปี เมื่อทำงานโดยลำพังเขาก็มีชื่อเสียงในด้านการเขียนภาพ อย่างเช่น ไพรมาเวรา (ฤดูใบไม้ผลิ) และ กำเนิดของวินัส ภาพสีเหล่านี้สุมบรมณ์ไปด้วยแสง และรูปลักษณะก็เกือบเหมือนมีชีวิต และในเวลา ต่อมา บอตติเชลลีได้เขียนภาพทางศาสนา หลายภาพ เช่น วันสมภพพระเยซู ซึ่งอยู่ที่หอศิลปะ แห่งชาติที่อังกฤษ.

อเลสซานโดร ดิ มาริโอโน ดิ วานฟิลิเปปี (Alessandro di Mariano di Vanni Filipepi) หรือที่ รู้จักกันในชื่อซานโดร บอตติเชลลี(Sandro Botticelli)หรือเรียกกันสั้นๆว่าบอตติเชลลี(Botticello) เป็นจิตรกรชาวอิตาลีแห่งตระกูลการเขียนแบบฟลอเรนซ์ระหว่างยุคเรอเนสซองซ์ตอนต้น เพียงไม่ถึงร้อยปีต่อมาวิธีการเขียนตระกูลนี้ (ภายใต้การอุปถัมภ์ของลอเรนโซ เดอ เมดิชิ) ก็ถูกจัด โดยจอร์โจ วาซารีให้เป็น ยุคทอง ในบทนำของหนังสือ จีวัตศิลป์ ของชีวประวัติของบอตติเชลลี ชื่อเสียงของ บอตติเชลลีได้รับความเสียหายหลังจากที่เสียชีวิตไปแล้วมาจนกระทั่ง ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 แต่ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาบอตติเชลลีก็ได้รับความนับถือว่าเป็นจิตรกร ฝีมือดีของสมัยเรอเนสซองซ์ตอนต้นของอิตาลีหรือสมัยที่เรียกกันในภาษาอิตาลีว่า Quattrocento ผลงานที่เป็นที่รู้จักกันว่าเป็นงานชิ้นเอกของงานเขียนแบบฟลอเรนซ์ก็ได้แก่ กำเนิดวินัส (The Birth of Venus) และ ฤดูใบไม้ผลิ (Primavera)

ประวัติชีวิตของบอตติเชลลีเบื้องต้นไม่เป็นที่รู้จักกันเท่าใดนักเพียงแต่ทราบว่ามิได้ฝึกเป็นช่าง เขียนจนอายุราวสิบสี่ปีซึ่งชี้ให้เห็นว่าได้รับการศึกษามากกว่าช่างเขียนอื่นๆร่วมสมัย วาซารีกล่าวว่า บอตติเชลลีได้รับการฝึกเป็นช่างทองก่อนโดยอันโตนิโอ พี่ชาย อาจจะราวปี ค.ศ. 1462 เมื่อไปฝึก การเขียนภาพกับฟิลลิปโป ลิปปีงานชิ้นแรกๆ ของบอตติเชลลีกล่าวกันว่าเป็นงานของลิปปี แต่ก็ยังเป็น ที่ไม่ตกลงกันว่าเป็นงานเขียนของผู้ใดแน่ แต่บอตติเชลลีศึกษาการเขียนรายละเอียดและความ อ่อนหวานจากลิปปี งานเขียนของจิตรกรสำคัญอีกผู้หนึ่งที่มีอิทธิพลต่องานของบอตติเชลลีคืองาน ของมาซาซิโอจากหลักฐานที่เพิ่งพบเมื่อไม่นานนี้ในช่วงเวลานี้บอตติเชลลีอาจจะเดินทางไปยังการี เพื่อไปช่วยในการเขียนจิตรกรรมฝาผนังของเวิร์คซ็อพของฟิลลิปโป ลิปปีที่เอสซเตอร์กอม (Esztergom) ที่ได้รับสัญญาจ้างจาก Vitéz János ผู้เป็นอัครบาทหลวงแห่งังการี ภายใน ปี ค.ศ. 1470 บอตติเชลลีก็มีห้องเขียนภาพเป็นของตัวเอง แม้ว่าจะเป็นงานเขียนสมัยต้นแต่ลักษณะ การเขียนก็เป็นงานเขียนที่แสดงลักษณะที่พบในประติมากรรมแบบนูนต่ำและลดความตัดกัน ระหว่างแสงและเงา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานชิ้นเอก

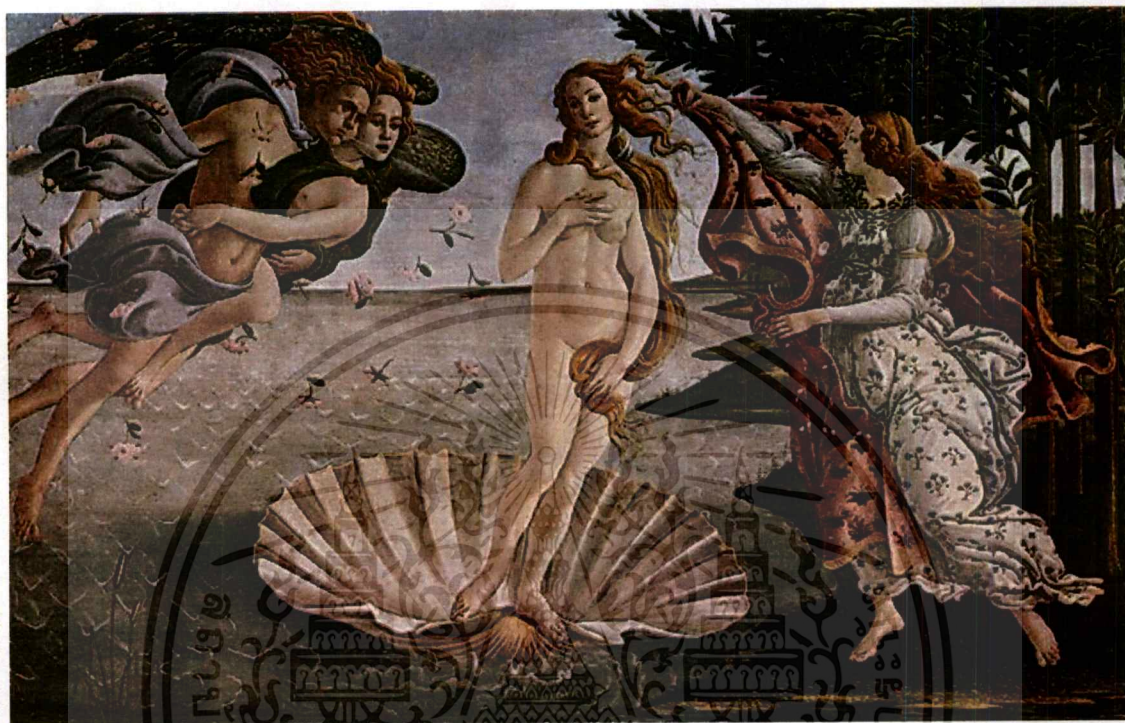

ภาพที่ 2.2 ภาพฤดูใบไม้ผลิ (Primavera) เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 203 x 314 cm

ฤดูใบไม้ผลิ สัญลักษณ์ของฤดูใบไม้ผลิและการเริ่มต้นของศิลปะเรอเนสซองซ์แบบฟลอเรนซ์ จากซ้ายไปขวา เทพเมอร์คิวรี เทพีสามสง่า วินัส เทพฟลอรา เทพคลอริส และเทพเซไฟรัสภาพฤดูใบไม้ผลิ (Primavera) เป็นผลงานของซานโดร บอตติเชลลี (Sandro Botticelli) วาดไว้ในปี ค.ศ. 1482 ปลายศตวรรษที่ 15 ซึ่งก็เป็นช่วงเรอเนสซองส์ เนื้อหาในภาพแสดงให้เห็นสวนของวินัส (Garden of Venus) ส่วนชื่อ Primavera เป็นภาษาอิตาเลียน แปลได้ว่า ช่วงเวลาเริ่มต้นที่จะเข้าสู่บางสิ่งบางอย่าง หญิงสาวตรงกลางคือ เทพีวินัส (ในตำนานเทพกรีกจะเรียกเทพีอะโฟรไดท์ Aphrodite) เด็กมีปีกด้านบนคือ คิวปีด (Eros in Greek Myth) ที่กำลังแผลงศรแห่งความรักไปยัง 3 สาว Charites (เป็นภาษากรีกที่แปลได้ว่า Graces ความสวย สง่างาม) ซึ่งหมายถึง เทพธิดาแห่งความสวยความงามเสน่ห์และหมายความไปถึงธรรมชาติและความอุดมสมบูรณ์ ด้านซ้ายสุดคือ เทพเมอร์คิวรี เทพผู้สื่อสารหรือเทพเมอร์คิวรีในชื่อของโรมัน (Mercury in Roman name) ที่สะพายดาบแสดงถึงว่าเป็นผู้พิทักษ์สวนนี้ (Guardian) วิธีสังเกตเทพเมอร์คิวรีในภาพวาดคือ สวมรองเท้ามีปีก มีคทาที่มีงูพันอยู่ ผู้หญิงที่โปรยดอกไม้คือ ฟลอรา (Flora) เทพธิดาแห่งฤดูใบไม้ผลิ ส่วนอีกคนคือ นิมฟ์ (Nymph) พวกภูติพรายที่อยู่ในแม่น้ำหรือป่าเขา ชื่อ Chloris ถูกเทพแห่งลม Zephyr ไล่ตามหวังจะเอาเป็นภรรยา โคร่งสีโดยรวมของภาพเข้มทึบ มีเทพธิดาวินัสอยู่กลางภาพ สวมแพรพรรณอันงดงาม มีผ้าคลุมสีแดงเป็นจุดเด่น เนื้อสีริษะขึ้นไปเป็น อมอร์ โอรสของวินัสกำลังแผลงศรแห่งความรัก ด้านขวาเป็นเทพธิดาแห่งดอกไม้และฤดูใบไม้ผลิ มีเทพแห่งพายุประคองรับอย่างนุ่มนวล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านซ้ายมือเป็นกลุ่มนางฟ้าที่สวมแพรเบาบางพลิ้ว เผยให้เห็นเรือนร่างที่งดงาม ถัดไปเป็นรูปเทพเมอร์คิวรี ผู้พิทักษ์เทพธิดาวีนัส พื้นหลังภาพเป็นสวนที่เต็มไปด้วยพรรณไม้กว่า 500 ชนิด มีไม้ดอกถึง 190 ชนิด

ภาพที่ 2.3 ภาพ กำเนิดวีนัส (The Birth of Venus) เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 175x278 cm

ผลงานตำนานของวีนัส เทพีธิดาแห่งความงามและความรัก บอตติเชลลิ ได้รับแรงบันดาลใจในการเขียนภาพ กำเนิดวีนัส มาจาก บทกวีของชาวโพลีเซียน และตำนานในศาสนากรีก ที่กล่าวถึงกำเนิดของ เทวนารีแห่งความงาม และเทพีแห่งความรัก ผู้ถือกำเนิดจากฟองคลื่นของมหาสมุทร บอตติเชลลิ จึงสร้างภาพของหญิงสาวบริสุทธิ์ผู้มีเรือนร่างงดงาม เปลือยเปล่าปราศจากอารมณ์ใดๆ มือขวาปิดทรวงอก มือซ้ายแตะปอยผมที่ยาวพลิ้วลงมาปิดต้นขา นับเป็นความชาญฉลาดของศิลปินที่จัดวางท่วงท่าให้งดงาม และ ไม่อูจาดตาได้อย่างแยบยล วีนัส ของบอตติเชลลิ ยืนอยู่บนเปลือกหอยที่ลอยอยู่กลางมหาสมุทร ขวามือมีเซฟเฟอร์ เทพเจ้าแห่งลม กำลังช่วยเป่าลมให้เธอเคลื่อนเข้าสู่ฝั่ง ด้านซ้ายมือเป็นรูปโฟโมนา เทพีธิดาแห่งป่าและดอกไม้ ยืนรอเพื่อจะนำอารมณ์ที่พลิ้วเบามาห่อหุ้มร่างของเธอ ภาพกำเนิดวีนัส เป็นภาพจิตรกรรมที่สร้างรูปวีนัสให้มีสัดส่วนงดงามที่สุดในยุคนั้น การจัดวางสี และ องค์ประกอบต่างๆ ของภาพงดงามลงตัวอย่างยิ่งให้ความรู้สึกเบาและเฟื่องฝัน คุบบทศรียักษ์ที่แผ่วพลิ้ว ลอยเลื่อนไปสู่แดนทิพย์วิมาน บอตติเชลลิ เขียนภาพนี้ตามหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรัชญาสุนทรียศาสตร์ ในสมัยนั้นที่เชื่อว่า ดวงวิญญาณของมนุษย์จะเข้าสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกับ พระผู้เป็นเจ้าได้ โดยผ่านความงาม ความรัก และพุทธปัญญา บอตติเชลลิเขียนรูปฤดูใบไม้ผลิ และ กำเนิดวินัส ตามปรัชญาดังกล่าว มุ่งเรื่องความงามเป็นหลัก โดยเน้นรูปทรงของวินัสที่งดงามเป็น อมตะ เบบาคูจากาธาธาตุ ภาพของเทพต่างๆซึ่งกำลังไปรยกลีบกุหลาบต้อนรับการกำเนิดของวินัส ก็ ดูเบาต้องลอยคุดจนนก ซึ่งลมพัดมา ทุกสิ่งในภาพประสานกลมกลืนทั้งเรื่องราว สี และ องค์ประกอบ ผลงานชุดนี้จึงเป็นเพชรน้ำเอกแห่งยุคที่แหวกออกมาจากผลงานจิตรกรรมอื่นที่มักมี ลักษณะที่บิดตันและนิ่ง ต่างกับผลงานของบอตติเชลลิ ที่เบาและเคลื่อนไหวเต็มไปด้วยอารมณ์และ จินตนาการ ผลงานจิตรกรรมของบอตติเชลลิ จึงเป็นมรดกอันล้ำค่าของพิพิธภัณฑสถานอูฟฟิซิ นครฟลอ เรนซ์ ประเทศอิตาลี ที่ควรค่าแก่การไปชมเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้รักงานศิลปะ งานชิ้นเอกสองชิ้น ฤดู ใบไม้ผลิ (Primavera) ที่เขียนราวปี ค.ศ. 1478 และ กำเนิดวินัส (The Birth of Venus) ที่เขียนราว ปี ค.ศ. 1485 เป็นงานที่วาซารีเห็นที่คฤหาสน์ของลอเรนโซ ดิ เปียร์ฟรานเชสโก เดอ เมดิชิที่เมือง คาสเตลโลราวกลางคริสต์ศตวรรษที่ 16 และเป็นที่ยึดกันมาจนกระทั่งเมื่อเร็วๆ นี้ว่าเป็นงานเขียนที่ สร้างขึ้นโดยเฉพาะสำหรับคฤหาสน์ที่คาสเตลโล แต่ผู้เชี่ยวชาญเมื่อไม่นานมานี้เชื่อว่าภาพ ฤดูใบไม้ผลิ เขียนสำหรับคฤหาสน์ของเมดิชิในฟลอเรนซ์ และภาพ กำเนิดวินัส เขียนสำหรับผู้จ้าง คนอื่นสำหรับสถานที่อื่น แต่เมื่อราวปี ค.ศ. 1499 สองภาพนี้ก็ได้นำมาตั้งที่คฤหาสน์ที่คาสเตลโล งาน สองชิ้นนี้มีอิทธิพลมาจากงานเขียนแบบสังคมนิยมของกอธิจจากการศึกษางานเขียน โบราณของ บอตติเชลลิ แต่ถ้าจะให้เข้าใจภาพเขียนอย่างภาพเขียนควรจะเป็นที่เข้าใจเนื้อความของภาพเขียนก็ ยังกำกวมและทำให้ผู้ดูฉงนสนเท่ห์อยู่ ความซับซ้อนของความหมายทำให้ภาพยังได้รับการวิจัย ศึกษาโดยผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเน้นความเข้าใจในทางปรัชญาของมานุษยวิทยาและ โคลงกลอนของ ศิลปินร่วมสมัยของบอตติเชลลิ งานของบอตติเชลลิมิได้พยายามสื่อสารข้อความจากบทเขียนเรื่อง เดียวแต่จากหัวข้อสำคัญของบทเขียนจากหลายแหล่ง สำหรับความงามของภาพเขียนวาซารีใช้ คำว่า grace

ในปี ค.ศ. 1481สมเด็จพระสันตะปาปาซิกซ์ตัสที่ 4เรียกตัวบอตติเชลลิและช่างเขียนผู้มีชื่อเสียง ชาวฟลอเรนซ์และอุมเบรียอื่นๆ ไปเขียนจิตรกรรมฝาผนังที่ซาเปิลซิสติน งานที่บอตติเชลลิเขียนมี ความสำเร็จพอสมควร หลังจากนั้นบอตติเชลลิก็กลับมาฟลอเรนซ์ และเขียนความเห็นแก่บางส่วน ของงานของดานเตและเขียนภาพประกอบ ไพนรอก (Inferno) สำหรับมหากาพย์ The Divine Comedy ซึ่งบอตติเชลลิทุ่มเททั้งทางใจและทางกำลังทรัพย์จนทำให้ชีวิตออกจะไม่เข้าร่องเข้ารอย อยู่ระยะหนึ่ง

กลางคริสต์ทศตวรรษ 1480 บอตติเชลลิเขียนจิตรกรรมฝาผนังชิ้นสำคัญร่วมกับเปียโตร เปรูจิโน, โดเมนนิโค เกอร์รันเดา และ ฟิลลิปปีโน โน ลิปปี ให้กับลอเรนโซ เดอ เมดิชิที่คฤหาสน์ ไกล่เมืองโวลเทอร์รา นอกไปจากการเขียนจิตรกรรมฝาผนังสำหรับวัดหลายแห่งในฟลอเรนซ์

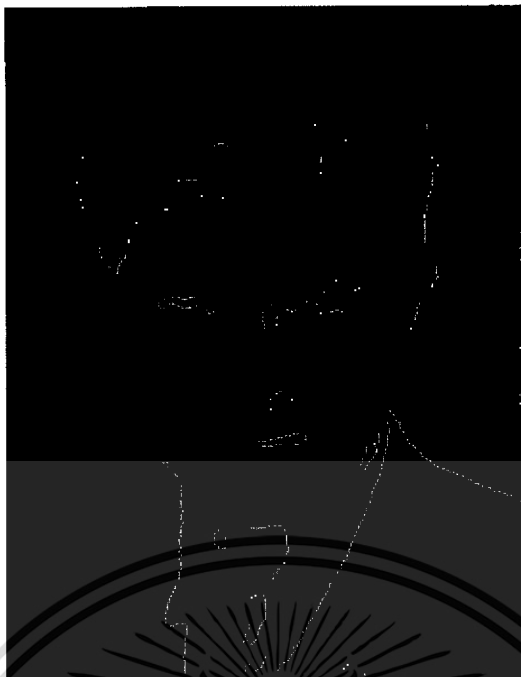
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปี ค.ศ. 1491 บอตติเชลลีทำงานให้กับสมาคมที่อำนาจในการตัดสินการตกแต่งด้านหน้าของ มหาวิหารฟลอเรนซ์ ในปี ค.ศ. 1502 บอตติเชลลีถูกกล่าวหาว่ามีความผิดในทางการสมสู่วัจนรรค แต่ต่อมาศาลก็ยกเลิกข้อกล่าวหา ในปี ค.ศ. 1504 บอตติเชลลีได้เป็นสมาชิกของคณะกรรมการที่อำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับที่ตั้งของประติมากรรมเดวิด โดยไมเคิลแองเจโล งานเขียนสมัยต่อมา โดยเฉพาะงานเขียนในชุดประวัติของนักบุญเซโนเบียสแสดงการเปลี่ยนแปลงวิธีการเขียนรูป ตัวแบบจะออกไปทางบิดเบือนและการใช้สีที่ไม่เป็นธรรมชาติเช่นที่เห็นในงานเขียนของฟรา อันเจลิโคเกือบร้อยปีก่อนหน้านั้น บอตติเชลลีถึงแก่กรรมเมื่อ อายุ 65 ปี วันที่ 17 พฤษภาคม ค.ศ. 1510 ร่างที่ไว้วิญญาณของเค้า ได้รับการทำพิธีที่ Ognissanti นครฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี

2.2 มากิริต (Rene` Magritte)

มากิริต(Magritte) เป็นจิตรกรผู้วาดภาพเสมือนจริง ข้อสังเกตนี้เป็นแค่เพียงหนึ่งในจุดเด่นอีกหลายๆอย่างของเขาและในเวลาเดียวกันนั้นมันก็ได้เน้นไปยังหนึ่งในลักษณะที่สำคัญของเขานั้นก็คือสิ่งที่ทำให้เขาถูกมองว่าแตกต่างไปจาก ศิลปะสมัยใหม่ คือแนวคิดที่ปรับปรุงใหม่อันครอบคลุมถึงศิลปะที่อิงกับความเป็นจริง สภาวะแวดล้อมเมื่อสมัยเป็นวัยรุ่นของมากิริต คือสิ่งสำคัญที่ทำให้เขาตัดสินใจที่จะเป็นจิตรกร เพื่อหาวิธีการที่จะแสดงความรู้สึกส่วนตัวของแต่ละบุคคล

ตั้งแต่ปี 1898 ซึ่งเป็นปีที่เขาก่อเกิดมา จนกระทั่งถึงปี 1919 ซึ่งเป็นปีที่ผลงานของเขาเริ่มปรากฏเป็นที่รู้จักนั้น บังเอิญว่าเป็นช่วงที่ศิลปะแบบ Post-Impressionis มีชื่อเสียง ประสบการณ์ในช่วงวัยเด็ก และวัยรุ่นของมากิริต ได้รับต้นแบบมาจากครอบครัวของคนที่อยู่ในระดับล่างของชนชั้นกลาง ซึ่งที่มาของรายได้มาจากงานศิลปะที่ต้องใช้ฝีมือและการค้าขาย ช่วงชีวิตในวัยเด็กในสภาวะแวดล้อมที่เรียบง่ายซึ่งมากิริตอาศัยอยู่นั้นแม้ว่าจะถูกมองว่าเป็นเพียงเมืองเล็กๆทางตอนใต้ของประเทศเบลเยียม แต่ก็มักมีผู้สงสัยว่าสภาวะแวดล้อมเหล่านั้นมีลักษณะอย่างไร และวิถีชีวิตที่นั่นเป็นอย่างไร ซึ่งเราไม่สามารถมองข้ามแง่มุมเหล่านี้ไปได้เลย เนื่องจากเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการทำความเข้าใจทัศนคติทางด้านสังคมซึ่งหล่อหลอมจิตรกรเกือบทั้งหมดของชีวิตเขา ตลอดจนปฏิกิริยาตอบสนอง ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้กับศิลปินอื่นๆ

ภาพที่ 2.4 ภาพใบหน้ามากริต

สำหรับครอบครัวมากริตย้ายบ้านบ่อยๆ ในช่วงปี 1898-1910 Leopold Magritte พ่อของมากริตเปิดร้านตัดเสื้อ ส่วนแม่ของเขาเป็นช่างทำหมวกผู้หญิง พ่อและแม่ของเขาสามารถที่จะรักษาระดับความมั่งคั่ง ซึ่งส่งผลให้เขาสามารถให้การศึกษาที่ดีแก่ลูกๆ ของพวกเขา และทำให้เขาใช้ชีวิตในวัยหนุ่มสาวแบบไม่ต้องมีความกังวลมากเท่าไรนัก

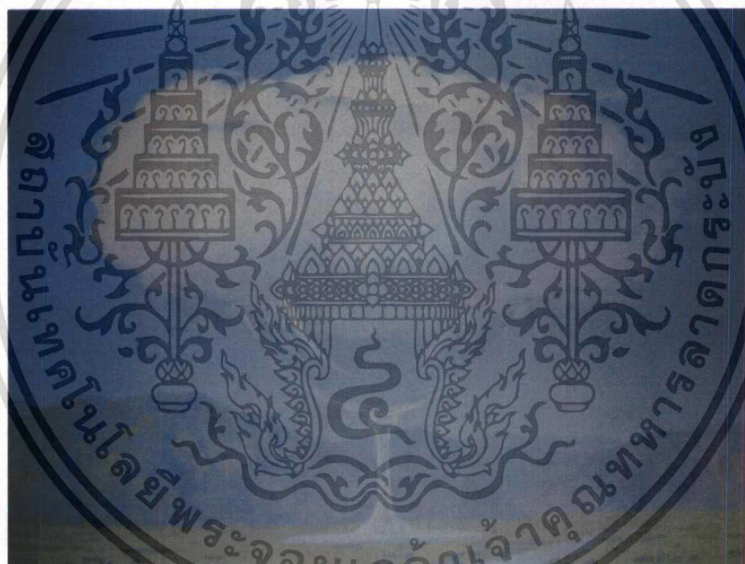
ในส่วนของที่น้องมากริต ไม่มีภูมิหลังใดๆ ที่โน้มน้าวใจไปได้ว่าทั้งสามจะจุดประกายอาชีพทางศิลปะเลย Paul น้องชายคนรอง (1902-1975) ใช้เวลาทั้งชีวิตพยายามที่จะสร้างชื่อในฐานะศิลปิน นักดนตรีและนักแต่งเพลง แม้ว่าจะไม่ประสบความสำเร็จยิ่งใหญ่ก็ตาม น้องชายคนที่สาม Raymond (1900-1970) พยายามกับความสำเร็จในทางการค้า

อย่างไรก็ตามในกรณีของมากริตสิ่งที่มองย้อนไปในอดีตนั้นแตกต่างเป็นอย่างมาก เนื่องจากนี่คือศิลปินผู้ซึ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์อันน่าอัศจรรย์ นอกเหนือจากกฎเกณฑ์สมัยใหม่และกฎเกณฑ์คลาสสิก หรือแนวคิดในการวาดภาพ ในเวลาเดียวกันชีวิตส่วนตัวของเขาเท่าที่มองจากภายนอก ยังคงผูกติดอย่างใกล้ชิดกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมประเพณีจากที่ที่เขา มา ดังนั้นความคิดของมากริตซึ่งเปิดกว้างไปสู่อนาคต นั้นขัดแย้งกับวิถีชีวิตแบบครอบครัวระดับล่างของชนชั้นกลาง

บางครั้งแม้ว่าอารมณ์และลักษณะนิสัยทางจิตวิทยาจะแตกต่างจากหนุ่มสาวคนอื่นๆ ในสภาพแวดล้อมเดียวกันและในยุคสมัยเดียวกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้บางส่วนจากการไม่หยุดอยู่กับที่ของพ่อแม่ของเขา ซึ่งแสดงออกให้เห็นจากการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ตลอดเวลา การมีอิสรภาพทางจิตวิญญาณเผชิญหน้ากับความนึกคิดที่คลุมเครือ และอิสรภาพของการกระทำที่เกิดขึ้นนอกเหนือจาก

นี่ ดังนั้นจึงไม่ต้องสงสัยเลยว่ามาริตจะคุ้นเคยกับสภาวะแวดล้อมที่เรียบง่ายมากกว่าของตนเอง ซึ่งแน่นอนว่าสิ่งเหล่านี้เขาไปสู่กระบวนการพิจารณาโดยใช้เหตุผลซึ่งขัดแย้งกับความสับสนในจิตใจ ปฏิกริยาตอบสนองอื่นๆ วิธีการพูดอื่นๆ ธรรมเนียมปฏิบัติอื่นๆ อย่างไรก็ตามก่อนข้างเป็นไป ได้ว่าการย้ายที่อยู่หลายๆครั้งของครอบครัวนี้ จะได้รับแรงจูงใจมาจากการคำนึงถึงสภาวะทาง เศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นสาเหตุอาจลงลึกไปถึงจิตใต้สำนึกของพ่อของเขา หรือบางครั้งมีจิตสำนึกแต่ แรงคลาใจเร้นลับกลับเป็นตัวแสดงออกมา มีข้อบ่งชี้เพียงเล็กน้อย ที่ทำให้เราพยายามในเบื้องต้นที่ จะอธิบายลักษณะและอุปนิสัยของมาริตอย่างระมัดระวัง และความคิดที่ครอบงำงานของเขา

มีเหตุการณ์อื่นๆที่สันนิษฐานได้ว่าสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่ออนาคตของมาริตนั่นก็คือ การฆ่าตัว ตายของมารดาของเขา ผู้ซึ่งกระโดดน้ำตายในแม่น้ำ Sambre ในปี 1912 ไม่นไกลจากเมือง Chatelet เรื่องนี้บางครั้งก็ผุดขึ้นมาซ้ำแล้วซ้ำอีก เป็นภาพที่มาริตและน้องชายทั้งสองของเขาออกไปตามหา แม่และพบศพของเธอในสภาพเกือบเปลือย ในชุดนอนที่ชุ่มไปด้วยน้ำและแนบไปกับผิว แต่ไม่มี การยืนยันในเรื่องนี้

ภาพที่ 2.5 The Raw Nerve 1960 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 115 x 146 cm

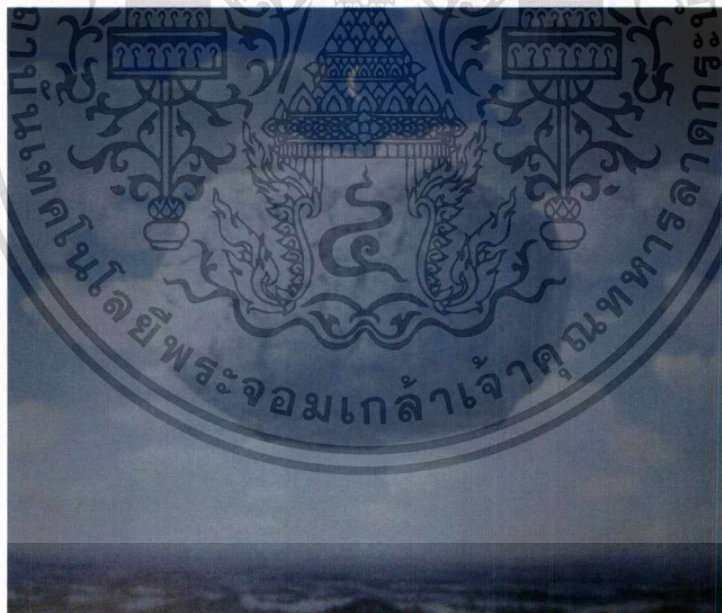
ในชีวิตประวัติการเป็นนักวาดภาพของเขา เหตุการณ์นี้กล่าวได้ว่าเป็นการสัมผัสกับความลึกกลับ ซึ่งเป็นประสบการณ์ของมาริตและในขณะเดียวกัน เป็นครั้งแรกที่ทำให้เขามีความรู้สึถึง ความสำคัญของตนเองเมื่อเขาได้รับการกล่าวว่าเป็นลูกชายของผู้หญิงซึ่งจมน้ำตาย

บางครั้งประสบการณ์ยังทำให้เกิดความผูกพยาบาท อาฆาตมาดร้ายซึ่งดูเหมือนว่าจะแสดงออก ให้เห็นจากการแสดงออกของเขาใน Childish Tyranny การถูกกดขี่ในสมัยเด็ก เช่นเดียวกับกับ ความรู้สึกแปลกประหลาดหรือผิดปกติของเขา (Scutenaire, 1977)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางเลือกการวาดภาพของมากริตนั้นขึ้นอยู่กับกรเริ่มต้นในช่วงเวลาที่เขาวาดภาพในยุค Surrealist จากการสังเกตซึ่งความหมายโดยนัยที่แท้จริงนั้นไม่เป็นที่เข้าใจในช่วงแรก กล่าวคือการจำลองของวัตถุ, สิ่งของ-รวมไปถึงผู้คนและทุกสิ่งที่เราเห็นรอบตัวเราในชีวิตประจำวัน ประการหนึ่งที่สามารทำให้ผู้ชมภาพเหล่านี้มีคำถามขึ้นในสภาวะเงื่อน ไขของตนเอง อย่างไรก็ตามมันเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับวัตถุหรือสิ่งของเหล่านี้ที่จะผสมผสานหรือขัดแย้งกันโดยที่ไม่ได้คาดหมายไว้ หรือในอีกนัยหนึ่งคือ การผิควิสัยที่คุ้นเคย โดยแนวทางนี้มากริตใช้หลักการกลับกันจากหลักแบบเก่าเหมือนกับกลับถุงมือจากข้างในออกมาข้างนอก และ เขาเป็นเหมือนส่วนสำคัญในการเข้าถึงการยอมรับในความหมายของคำและสิ่งของ การเปลี่ยนแปลงอย่างกระทันหันนี้กลายเป็นการจัดการที่มั่นคง เพื่อใช้กับเป้าหมายของการแสดงในความหมายของสิ่งที่รองลงมา หรือความหมายที่เห็นนั้นอยู่กับคำหรือสิ่งของซึ่งเกี่ยวกับการการพูดบ่อยๆจนเกิดความเคยชิน

ในกรณีของมากริตนั้นไม่มีการแปลความหมายความเป็นจริง เขาสร้างความไม่เท่าเทียมกัน ในส่วนของความเหมือนจริง ตัวมากริต เพียงแค่แสดงความรู้สึกจากตัวเขาเองอย่างคลุมเครือและอ้อมค้อม แม้ว่าเขาจะพิจารณาว่าเป็นความเย็นเยือกและยากที่จะให้คำจำกัดความที่แม่นยำและเพียงพอได้แน่นอนว่าเขายอมรับว่าตัวเองเป็น จิตรกรภาพเหมือนจริง จนเดี๋ยวนี้เขายังมองไม่เห็นเหมือนกับ ความหมายที่เขามีความเชื่อในการพรรณนาความเหมือนจริงอย่างมาก

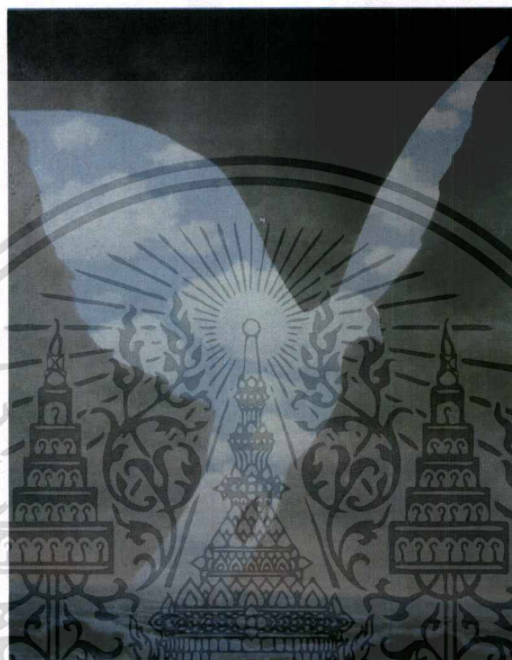

ภาพที่ 2.6 Zeno's Arrow 1964 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 54.5 x 65.5 cm

แทนที่ ความเหมือนจริง ในความรู้สึกตามแบบดั้งเดิม มากริต ชอบที่จะกล่าวถึง ความเหมือนกัน ความคิดนั้นเกี่ยวข้องกับทั้ง 2 แง่มุมนี้ไม่เหมือนกัน ความแตกต่างระหว่าง 2 สิ่งนี้จะกำหนดความ

แตกต่างที่เท่ากัน ซึ่งในกรณีของมากริต นั้นเด่นในเรื่องลักษณะเหมือนจริงที่มีการนำไปสู่การวาดภาพแบบไม่พรรณนาแต่เหมือนจริง จากหน้าที่ที่แท้จริงที่เขาให้เหตุผลกับรูปภาพของเขาที่ประกอบด้วยสิ่งที่ใช้ความเหมือนกันเพื่อทำให้ความลึกลับที่ล้อมรอบสิ่งของนั้นมีความชัดเจนขึ้น

ในกรณีของมากริตอันดับแรกเขาได้ให้คำแนะนำหนึ่งซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ยากที่สุดที่จะหาคำอธิบายได้ คำนั้นมีความหมายหลายอย่าง ดูเหลือเชื่อ และยากเหนือคำบรรยายซึ่งคือลมหายใจแห่งการสร้างสรรค์

ภาพที่ 2.7 The Big Family 1963 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 100 x 81 cm

สำหรับในกรณีของมากริตสิ่งที่เขาให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกก็คือ แรงบันดาลใจ แรงบันดาลใจเป็นปรากฏการณ์และข้อเท็จจริงที่ยากที่จะหาคำจำกัดความ คำนี้มีหลากหลายความหมายมากกว่าและนอกเหนือจาก Creative Breath ความคิดเห็นที่สร้างสรรค์

อย่างไรก็ตาม การแสวงหาแรงบันดาลใจจะต้องเพิ่มจินตนาการเข้าไปด้วย เห็นได้จากบริบทของแรงบันดาลใจ ในสายตาของมากริตจินตนาการสร้างภาพที่เป็นการรวมรูปลักษณะที่มองเห็นได้อันคุ้นเคยในแนวทางที่สอดคล้องกับ ความสนใจที่เรามักจะแสดงออกโดยธรรมชาติท่ามกลางความไม่รู้ ในฐานะที่เป็น Realist ที่ดี เขาไม่ได้อ้างอิงจินตนาการว่าเหมือนกับมโนภาพ เนื่องจากอย่างหลังนั้นไม่มีรากฐาน และในความรู้สึกลึกลับค้ำกับความเป็นจริง

แรงบันดาลใจนั้นถูกผสมกลมกลืนเข้าไปกับจินตนาการ ความเป็นไปได้ของการวาดภาพสิ่งต่างๆที่ไม่ใช่สิ่งที่ไม่มีความสำคัญ ที่มากริตสนับสนุนนั้น ปรากฏออกมาอย่างชัดเจนในลักษณะ

ของภาพต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรียบง่ายในส่วนขององค์ประกอบ (Composition) ซึ่งปรากฏให้เห็นผ่านทางความคิดสร้างสรรค์ของเขา

แนวทางหลักของแนวคิดในการวาดภาพของเขามี 2 ประการด้วยกันคือ

- ประการแรกได้ถูกคิดค้นขึ้นมาตั้งแต่ช่วงปี 1925 ก็คือการไม่วาดรูปวัตถุ หรือ คนที่เขาคิดว่าเป็นวัตถุ ยกเว้นในรายละเอียดที่สามารถมองเห็นได้
- ประการที่สอง สิ่งที่เขาขำบ่อยครั้งคือการนำเสนอวัตถุหรือผู้คนเหล่านี้ในรูปแบบของความเป็นจริง และพยายามที่จะปรับทั้งสองอย่างให้เข้ากัน เพื่อที่จะสร้างภาพในรูปลักษณะที่คุ้นเคยของโลกที่มองเห็นซึ่งถูกรวมเข้าไปกับบทกวี

สำหรับครั้งแรกของศิลปะในศตวรรษที่ 20 จิตรกรนั้นพยายามที่จะหลบเลี่ยงความเป็นจริง แต่อยากให้ความเป็นจริงนั้นแสดงออกถึงความเร้นลับของตัวเอง เป็นครั้งแรกและบางครั้งอาจเป็นเพียงแค่ครั้งเดียวในการแสดงออกถึงความประทับใจและความซาบซึ้งใจ ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่จะสร้างขึ้นมาใหม่ในภาพนั้นๆ สิ่งนี้เป็นแนวคิดใหม่ในเรื่องของธรรมชาติ บางคนอาจมองว่าธรรมชาตินั้นเป็นเพียงแค่วัตถุ สิ่งที่เขาสอนเราและเป็นสิ่งที่ไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยนักคือ สิ่งที่เรามองเห็นในวัตถุฯ หนึ่งเป็นอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งก็คือวัตถุที่ซ่อนอยู่

มากริต (Magritte) ถือได้ว่าเป็นบุคคลสำคัญอีกคนหนึ่ง ของวงการศิลปะ เป็นศิลปินเซอร์เรียลลิสต์ชาวเบลเยียม ผลงานของเขาทั้งหมดที่ผ่านมา บ่งบอกถึงความตั้งใจอันแน่วแน่ในความคิดฝัน ผลงานโดยรวมแล้วจะเห็นได้ว่า ได้รับอิทธิพลที่หลากหลาย และมีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยเฉพาะเรื่องของการใช้สี และ โครงสร้างที่เป็นแบบง่ายๆ ด้วยการลด เว้น ดัดทอน รูปทรงแบบธรรมชาติ จนก่อให้เกิดรูปแบบของศิลปะสมัยใหม่อย่างชัดเจน

ภาพที่ 2.9 Spring 1965 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 46 x 55 cm

ภาพผลงาน Spring ปี 1965 ภาพนี้เสมือนฝันของมากริต ซึ่งสร้างสรรค์ขึ้นมาภายใต้พื้นฐานของการวาดที่เป็นปริศนา กวีนิพนธ์ของมากริตสื่อออกมาอย่างคร่ำครวญได้ว่า นกกำลังบินในแนวขวางได้เมฆ และเมฆทำให้มันเป็นแนวขวาง ขณะที่มันกำลังบิน ปีกของมันขยายอยู่เหนือท้องฟ้า ไม่มีการกรีดร้องและยังคงความกระหายหิวอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังคงทำให้อยู่ในสมาธิเสมอ นกอยู่บนท้องฟ้าและบินย้อนตามแนวขวางกับท้องฟ้า ความหมายดังกล่าวข้างต้นกลายเป็นสิ่งที่ซับซ้อนในการวาดภาพฤดูใบไม้ผลิ (Spring) ในที่นี้มีรูปภาพของนกและมีส่วนประกอบอื่นๆ ซึ่งก็คือต้นไม้และใบไม้มากมาย รายละเอียดของภาพเปรียบได้กับความละเอียดอ่อนประณีตของพื้นพรม Savonnerie ในภาพมีการโชว์ลวดลายลวดเครือของต้นไม้ต่างๆที่เหมือนกัน รวมถึงรายละเอียดของใบไม้และก็ยังมีการมีรังนกซึ่งอยู่บนกำแพงหินที่ไม่สูงนัก ในรังนกนั้นมีส่วนประกอบของไข่สามใบ ซึ่งสื่อให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ในเวลาใบไม้ผลิ ซึ่งเป็นสัญกรรม สิ่งที่ทำหายในลักษณะงานนี้คือ การทำซ้ำๆในการเคลื่อนไหวที่เหมือนกันของวัตถุสองอย่างที่เคลื่อนไหวในทางตรงกันข้าม สื่อให้เห็นภาพแบบสองทิศทางและแนวคิดของความสัมพันธ์ระหว่างนกและต้นไม้ แนวคิดนี้เป็นลักษณะตัวอย่างของ มากริต Simuitameism ซึ่งสื่อความหมายของความแตกต่างและความสัมพันธ์มากพอๆ กัน

ผลงานของมากริต ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการลอกเลียนแบบ มากริตใช้คำในรูปภาพอธิบายจุดมุ่งหมายของมันมากพอๆกับที่เราใช้คำพูดของเรา แต่อย่างไรก็ตามมากริตไม่ได้ผลิตผลงานในแนวนี้เท่านั้น มากริตยังสร้างผลงานที่มาจากเจตนาที่เขาคิด และความต้องการที่กระตุ้น

ความคิดเขา ผลงานชิ้นนี้เป็นที่ปรากฏในเวลาไม่กี่สัปดาห์กับวันสิ้นอายุของมากริตในปี 1967 และแน่นอนที่สุดมันเป็นผลงานที่น่าสงสัย และนำค้นหาชิ้นสุดท้ายที่มากริตไม่สามารถที่จะได้รับรู้มัน

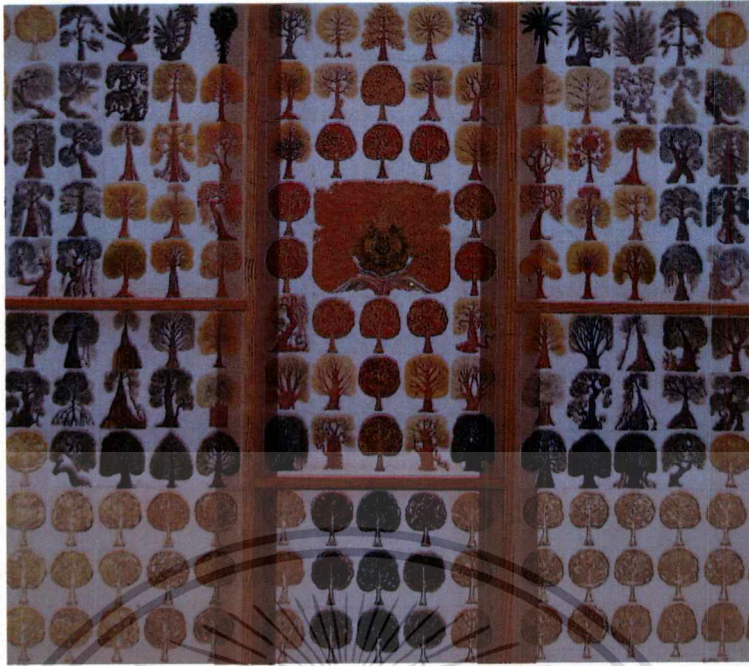
2.3 ศิลปินมัลติกา มังกรวงษ์

มัลติกา มังกรวงษ์เกิดเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2490 จบศิลปบัณฑิต สาขาภาพพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากรปัจจุบันเป็นอาจารย์สอนอยู่ที่เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงานส่วนใหญ่โดยรวมสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ จุดเด่นอยู่ที่การใช้สี ศิลปินภาพพิมพ์ส่วนใหญ่จะสร้างผลงานด้วยสีดำหรือสีเข้มเพื่อสร้างความสมดุลและความหนักแน่นของงาน แต่สำหรับมัลติกาเขาเลือกใช้สีเข้ามาสร้างน้ำหนักในงาน จึงทำให้ผลงานของเขาแปลกใหม่อย่างมากเมื่อเทียบกับผลงานในระดับเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น

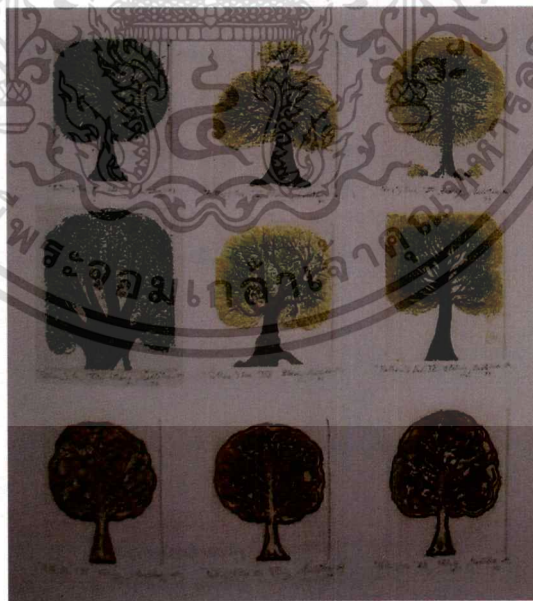
ผลงานชุดต้นไม้ของพ่อที่ถูกแบ่งออกเป็น 2 เทคนิค คือภาพพิมพ์โลหะปิดทองและเทคนิค Colour Inkjet ผลงานชุดนี้มีแนวความคิดที่ต้องการนำเสนอถึงพระมหากษัตริย์คุณในน้ำพระราชมหุทัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ พระองค์ทรงต้องการขจัดปีศาจปัญหาแก่พสกนิกร มัลติกาจึงนำเสนอผลงานในรูปแบบศิลปะแสดงสัญลักษณ์ด้วยการนำต้นไม้มาแทนคำในโครงการพระราชดำริต่างๆ ในด้านการอนุรักษ์ป่าอันเป็นแหล่งต้นน้ำได้สมบูรณ์ตรงกับวัตถุประสงค์อย่างเป็นเอกภาพ

ผลงานชุดต้นไม้ของพ่อก็คือทั้งหมดเป็นอินทรีชัยภูมิ มีรูปเรขาคณิตเป็นส่วนประกอบ รูปทรงอินทรีชัยภูมิได้แก่รูปทรงต้นไม้เล็กๆทั้งหมดที่นำมาประกอบกันเกิดเป็นรูปทรงของต้นไม้ใหญ่ 1 ต้น และมีความสัมพันธ์กันมีรูปทรงของพื้นที่ว่างที่เกิดขึ้นระหว่างรูปทรงของต้นไม้เล็กที่วางเรียงต่อกัน มีรูปทรงเรขาคณิตได้แก่ร่องรอยอนุรูปสี่เหลี่ยมล้อมรอบต้นไม้เล็กๆเป็นช่องเท่าๆกัน รูปสี่เหลี่ยมหกช่องซึ่งเป็นโครงประกอบของกรอบผลงาน

ภาพที่ 2.10 ต้นไม้ของพ่อ เทคนิคภาพพิมพ์ ขนาด 150 x 160 cm

โครงสร้างของสีโดยรวมเป็นสีวอร์มอุ่น (Warm Tone) ได้แก่ทอง เหลือง ส้มแดงที่ให้ความรู้สึกอบอุ่นลงการณ์ ตัดด้วยน้ำหนักของสีตรงข้ามหรือสีวอร์คเย็น (Cool Tone) ในรูปทรงของต้นไม้เล็กๆ

ภาพที่ 2.11 รายละเอียด ต้นไม้ของพ่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

เทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าเลือกใช้เทคนิคแม่พิมพ์โลหะกัดกรวด (Etching) ในการสร้างสรรค์ผลงาน เพราะมีความเหมาะสมทั้งในด้านเนื้อหา เรื่องราวตลอดจนพื้นผิวต่างๆที่น่าสนใจอย่างมาก เทคนิคนี้สามารถให้รายละเอียดที่ตื้นลึกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ด้วยความน่าสนใจของตัวเทคนิคนี้เองเทคนิคแม่พิมพ์โลหะกัดกรวด (Etching) จึงมีความเหมาะสมสำหรับงานของข้าพเจ้ามากที่สุด

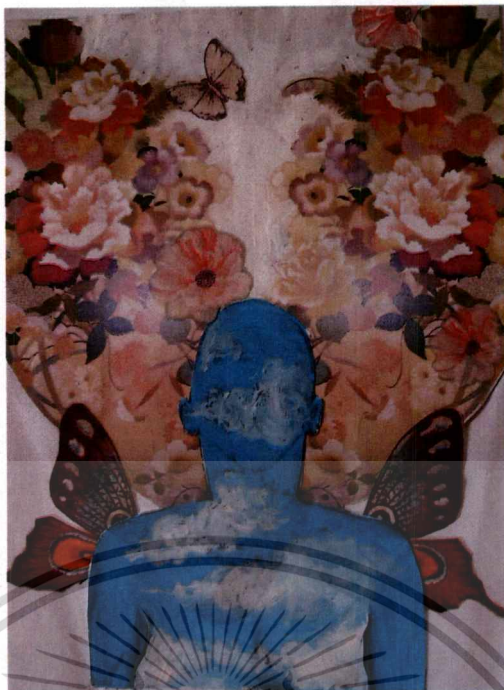
3.1 การสร้างภาพร่าง

ข้าพเจ้าสร้างภาพร่างด้วยการจินตนาการถึงสถานที่แห่งหนึ่งที่เต็มไปด้วยดอกไม้ จากนั้นหารูปคนในอิริยาบถต่างๆมาจัดวางตามความเหมาะสมผลงานชุด สามัญสำนึกแห่งความงาม โดยรวมจะมุ่งเน้นถึงการใช้สีสันทันทีหลากหลาย อ่อนหวานสวยงามเป็นหลัก

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

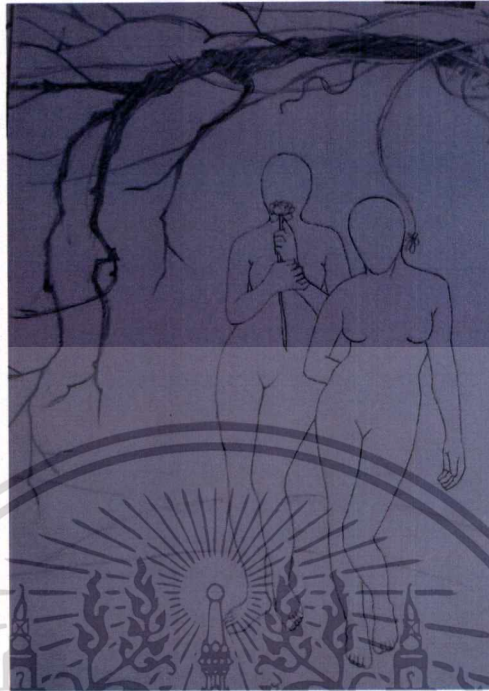

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 3.3 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 เทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์

อุปกรณ์ที่สำคัญในการสร้างแม่พิมพ์มีดังนี้

1. แผ่นแม่พิมพ์โลหะ (Plate)
  - แผ่นโลหะทองแดง (Copper)
2. เครื่องมือในการสร้างแม่พิมพ์
  - เหล็กปลายแหลม (Etching Needle)
  - มีดคัดเตอร์
  - ไม้บรรทัด
  - ดินสอไขสีขาว (Mitsubishi Dematograph 7600)
3. อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์
  - น้ำกรดสำหรับกัดแม่พิมพ์ทองแดง
  - กระจกทรายน้ำเบอร์ 1200
  - อ่างใส่น้ำกรด
  - ที่ตวงน้ำ
  - ถังมือกั้นน้ำกรด
  - หน้ากากกั้นน้ำกรด
4. อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับกันกรด
  - วานิชดำ
  - Tape พีวีซี
  - ดินสอไข
  - สีสเปรย์
  - สีอะคริลิก
  - ฟูกันและแปรงสำหรับทาวานิช
5. อุปกรณ์ในการทำละลายวานิชดำ
  - น้ำมันสน
  - ทินเนอร์
6. อุปกรณ์ในการทำความสะอาดแม่พิมพ์
  - น้ำมันสน
  - ทินเนอร์
  - พงษ์กฟอกหรือน้ำยาล้างจาน

เอกสารนี้เป็นเอกสาร **น้ำปลาหรือน้ำส้มสายชู** เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เกลือ
- แปรงสีฟัน
- เศษผ้า

7. อุปกรณ์ในการทำเทคนิคโรยผงวานิช(Aquatint)

- ผงวานิช
- ตู้โรยผงวานิช
- เตาสำหรับย่างเพลท
- ดินสอไขสีขาว (Mitsubishi Dematograph 7600)

8. อุปกรณ์ในการพิมพ์งาน

- กระดาษสำหรับพิมพ์
- กระดาษรูป
- กระดาษลอกลาย
- หมึกพิมพ์
- สำลีพันก้าน
- ผ้าสักหลาด
- แท่นสำหรับพิมพ์งาน
- กระดาษขึงงาน
- กระดาษกาวน้ำ
- กระบอบอกชนิดน้ำ
- เครื่องสำหรับผสมสี
- น้ำมันรินสีคสำหรับผสมสี
- ที่ตะไบขอบ
- ครีมสำหรับล้างมือ

3.3 ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

1. นำแผ่นแม่พิมพ์ทองแดง (Copper) ที่ตัดได้ตามขนาดที่ต้องการแล้ว มาขัดด้วยกระดาษทรายเบอร์ 1200 เพื่อให้ได้หน้าเพลทที่เรียบและไม่มีรอยขีดข่วนต่างๆ จากนั้นล้างด้วยน้ำสะอาดอีกครั้งเป่าหรือรอนแห้งเพื่อเริ่มขั้นตอนต่อไป

ภาพที่ 3.6 วิธีการขัดแผ่นแม่พิมพ์ทองแดง

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

2. ทาวานิช (Vanish) ที่ได้ผสมกับน้ำมันสนเรียบร้อยแล้วลงบนด้านหลังของเพลทที่เราไม่ได้ขัดก่อน รอกันแห้งและปิดด้วยเทปกาวพีวีซี จากนั้นเราจึงเริ่มทาที่หน้าเพลทอีกครั้งเพื่อ

ภาพที่ 3.7 วิธีการทาวานิชเคลือบหน้าแผ่นแม่พิมพ์ทองแดง

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

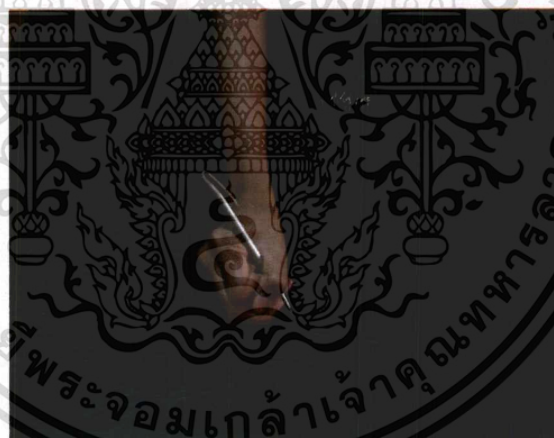
3. เริ่มการร่างแบบโดยกลับข้างจากซ้ายไปขวาตามที่เราได้ร่างโครงสร้างไว้แล้วจากภาพต้นแบบด้วยดินสอไขสีขาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.8 วิธีการสร้างภาพผลงาน
ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

4. ใช้เหล็กปลายแหลม (Etching Needle) มาขีดทับตามรอยที่เราได้ร่างไว้จากแบบ จากนั้นนำคัตเตอร์มาสร้างน้ำหนักดำด้วยการจุดเพื่อให้ได้น้ำหนักเข้มตามที่ต้องการ เมื่อเสร็จแล้วจึงเริ่มนำเพลทไปแช่น้ำกรดที่ผสมด้วยอัตราส่วน 1:2 คือกรด 1 กิโลกรัม ต่อน้ำ 2 ลิตรด้วยเวลา 20-30 นาที

ภาพที่ 3.9 วิธีการเขียนภาพผลงานด้วยเหล็กปลายแหลม
ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

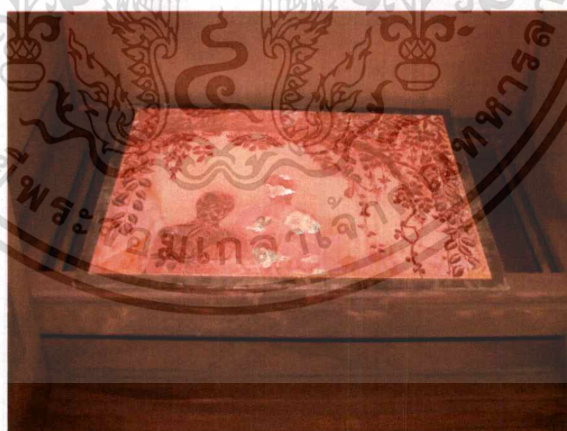
5. หลังจากแช่เพลทครบตามเวลาแล้ว นำเพลทขึ้นล้างวานิชออกด้วยน้ำมันสนหรือทินเนอร์ให้สะอาด จากนั้นนำวานิชมาปิดตรงที่เราต้องการที่จะให้เป็นน้ำหนักขาว ใช้สีอะคริลิกทำพื้นผิว (Texture) ตรงตำแหน่งที่เราต้องการ นำไปกัดกรดอีกครั้ง จากนั้นใช้สีสเปรย์ฉีดอีกครั้งเพื่อให้ได้น้ำหนักดำ นำไปแช่กรดอีกครั้งเป็นอันเสร็จขั้นตอนการทำเพลท ก่อนที่จะไปสู่ขั้นตอนการโรยผงวานิชต่อไป

ภาพที่ 3.10 วิธีการสร้างพื้นผิวด้วยสีอะคริลิก

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

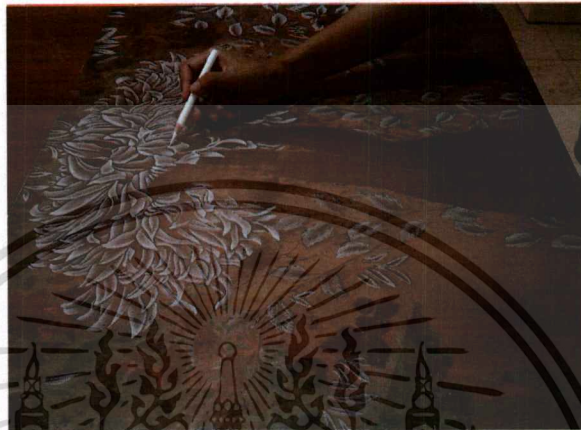
6. นำแผ่นแม่พิมพ์ที่ล้างวานิชสะอาดเรียบร้อยแล้ว มาล้างด้วยน้ำส้มสายชูและเกลืออีกครั้ง เพื่อให้คลานน้ำมันที่ติดอยู่กับแผ่นแม่พิมพ์หลุดออกไป ทิ้งไว้จนแห้งสนิท แล้วจึงนำแผ่นแม่พิมพ์ไปใส่ในตู้ที่ใช้สำหรับ ไรยผงวานิชโดยวางลงบนตะแกรง จากนั้นปิดตู้แล้วเปิดลมเป่าให้ผงวานิชค่อยๆตกลงสู่แผ่นแม่พิมพ์จนทั่วแผ่น เสร็จแล้วนำแผ่นแม่พิมพ์ออกมาย่างด้วยความร้อนจากเตาที่ใช้สำหรับการย่าง ผงวานิชจะค่อยๆเริ่มเปลี่ยนสีที่เข้มขึ้นจากเดิมเริ่มย่างที่มุมใดมุมหนึ่งไล่ไปจนทั่วทั้งแผ่นจนเสมอกัน

ภาพที่ 3.11 วิธีการ ไรยผงวานิช

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

7. เมื่อรอนแม่พิมพ์เขียนลงแล้วปิดความชื้นที่ด้านหลังอีกครั้งเพื่อเป็นการกันกรด จากนั้นใช้ดินสอไข (Mitsubishi Dematograph 7600) เขียนไล่น้ำหนักบนแผ่นแม่พิมพ์ตามภาพร่างที่เราได้ร่างไว้ โดยใช้เวลาในการกัดกรดตั้งแต่ 15 วินาที, 30 วินาที, 1 นาที, 3 นาที, 5 นาที, และ 7 นาที ด้วยอัตราส่วน 1:3 คือกรด 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 3 ลิตร เมื่อกัดกรดครบตามเวลาที่กำหนดแล้วล้างวานิชออกด้วยน้ำมันสน, ทินเนอร์, น้ำยาล้างจานและน้ำจนสะอาดเป็นอันเสร็จขั้นตอนนี้กระบวนการสร้างแม่พิมพ์

ภาพที่ 3.12 วิธีการสร้างน้ำหนักด้วยดินสอไข
ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

3.4 ขั้นตอนการพิมพ์งาน

ภาพที่ 3.13 ตะไบขอบแผ่นแม่พิมพ์เพื่อลบความเป็นเหลี่ยมคม
ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

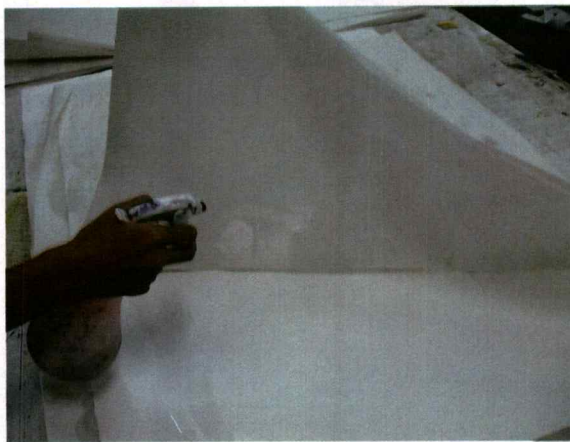

ภาพที่ 3.14 ผสมสีที่ต้องการใช้ให้ครบทุกสีแล้วจึงเริ่มอัดหมึก
ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

ภาพที่ 3.15 ค่อยๆซับหมึกออกด้วยกระดาษลอกลาย
ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.16 นำกระดาษสำหรับพิมพ์งานไปทำให้เกิดความชื้นและซับด้วยกระดาษ
บริสุทธิ์อีกครั้งเพื่อไม่ให้กระดาษชื้นเกินไป

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

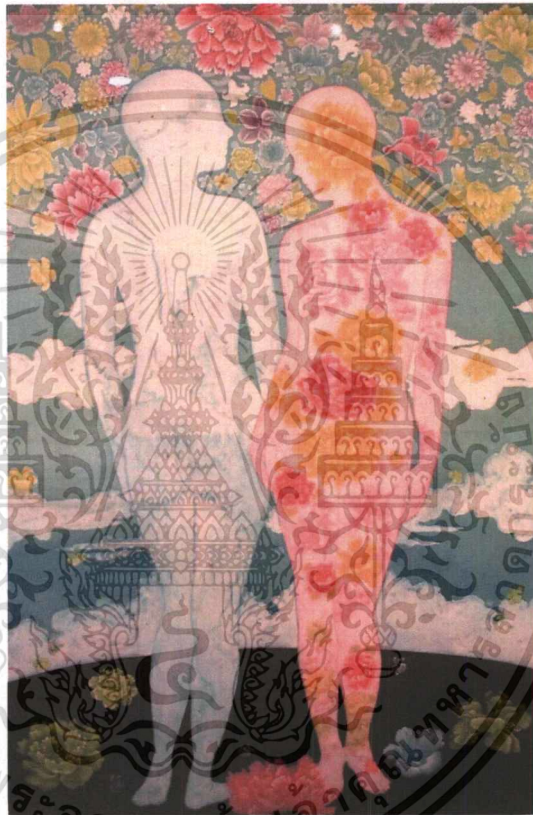

ภาพที่ 3.17 นำแผ่นแม่พิมพ์ไปเข้าแทนพิมพ์ เป็นอันเสร็จเรียบร้อยออกมาเป็นชิ้นงาน

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์

ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าชุดนี้เน้นในเรื่องของสปีรริยาการศซึ่งจะมีทั้งกลางวันและกลางคืน การขัดแย้งกันระหว่างสีสดกับสีขาวดำที่ข้าพเจ้านำมาอยู่รวมกันในงานชิ้นเดียว เนื้อหาและเรื่องราวมุ่งเน้นถึงความงามของดอกไม้และความอ่อนหวานของหญิงสาว องค์ประกอบโดยรวมเป็นแบบสมดุลซ้ายขวาเท่ากัน จุดเด่นของภาพอยู่ที่รูปทรงของผู้หญิงที่มีท่าทางแตกต่างกันออกไป เพื่อเป็นการแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกของช่วงเวลานั้นๆ

ภาพที่ 3.18 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

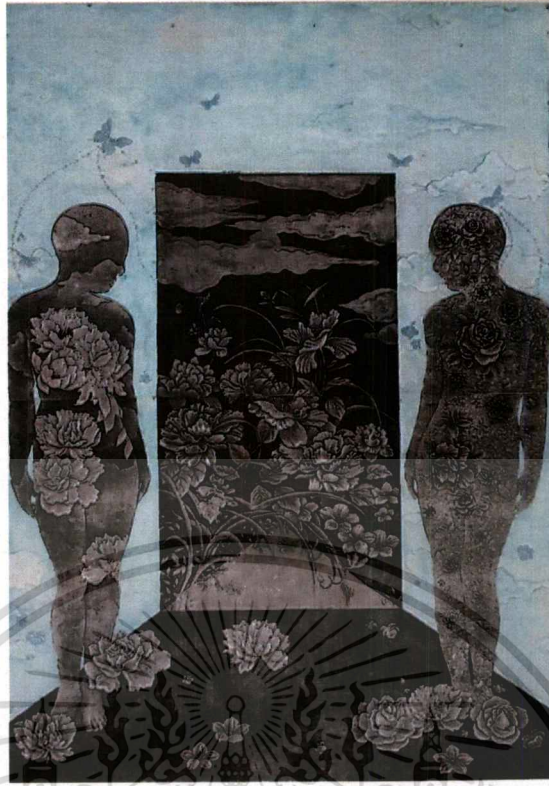

ภาพที่ 3.19 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 3.20 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.21 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

ผลงานสร้างสรรค์ชุด “สามัญสำนึกแห่งความงาม” เป็นผลงานภาพพิมพ์เทคนิคแม่พิมพ์โลหะกักรวดจำนวน 5 ชิ้นขนาด 120 x 160 จำนวน 1 ชิ้น 80 x 120 จำนวน 2 ชิ้น และ 60 x 80 จำนวน 2 ชิ้นซึ่งสามารถวิเคราะห์ความคิดและกระบวนการในการสร้างสรรค์ได้ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ผลงานโดยรวม

4.1.1 เรื่องราว (subject)

ต้องการแสดงออกถึงสามัญสำนึกที่มีต่อดอกไม้และธรรมชาติโดยถ่ายทอดตามจินตนาการและความรู้สึกส่วนตัว

4.1.2 เนื้อหา (content)

แสดงออกถึงดอกไม้และความงามรวมถึงสีสันที่อ่อนหวานทำให้รู้สึกมีความสุขสบายตาสบายใจ

4.1.3 การแสดงออก (expression)

ผลงานชุดสามัญสำนึกแห่งความงามนั้นโดยรวมแสดงออกถึงดอกไม้และธรรมชาติ การใส่ใจต่อรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ของกลีบดอกที่ซับซ้อนเป็นจุดเด่นที่สำคัญ สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ที่หนักแน่นแต่สามารถถ่ายทอดถึงความงามของกลีบดอกและสีสันที่อ่อนหวานได้อย่างลงตัว

4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ

4.2.1 รูปทรง (form)

รูปทรงที่ใช้คือรูปทรงคนที่แสดงท่าทางต่างๆ และรูปทรงของดอกไม้ที่มีขนาดเล็กแตกต่างกันออกไป

4.2.2 ที่ว่าง (space)

ผลงานโดยรวมทุกชิ้นจะมีพื้นที่ว่างเพื่อเป็นการพักสายตาเสมอ เนื่องจากผลงานในชุดนี้จะมีรายละเอียดของดอกไม้ค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นในคน หรือแม้แต่ที่พื้นหน้าและระยะหลังของภาพ พื้นที่ว่างจึงจำเป็นอย่างมากสำหรับงานชุดนี้

4.2.3 เส้น (line)

เป็นสิ่งเชื่อมโยงระหว่างรูปทรงคนที่มีทั้งเส้นตรง เส้นโค้งและเส้นแนวนอนระนาบของพื้นผิว ถึงแม้ว่าเส้นแนวตั้งอาจตัดกับเส้นแนวนอนอย่างชัดเจนแต่รายละเอียดของดอกไม้กลับทำให้ทุกอย่างลงตัวและกลมกลืนที่สุด

4.2.4 สี (color)

สามัญตำนิกแห่งความงาม มีจุดเด่นอยู่ที่การใช้สีที่อ่อนหวานและงดงามเนื่องจากเป็นผลงานซึ่งต้องการสะท้อนให้เห็นถึงความงามของดอกไม้เป็นหลัก

4.2.5 พื้นผิว (texture)

พื้นผิวเกิดจากกลดลวดลายของดอกไม้ที่มีความละเอียดอ่อนซับซ้อนมาก เมื่อดอกไม้อยู่รวมกันเป็นพื้นที่ใหญ่จะทำให้เกิดเป็นพื้นผิวที่ดูขรุขระแต่แฝงไว้ซึ่งความอ่อนโยนที่หน้าค้นหา

4.3 การวิเคราะห์ผลงานรายชิ้น

4.3.1 ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้มีการจัดองค์ประกอบแบบสมดุล (Balance) ภายในภาพมีคน 5 คนยืนเรียงกันตามแนวยาว โดยมีลักษณะท่าทางที่แตกต่างกันออกไป จุดเด่นอยู่ที่รายละเอียดของดอกไม้ที่ถูกจัดวางอยู่ในรูปทรงคน โทนสีโดยรวมใช้สีในวรรณะเย็นที่ทำให้ดูแล้วผ่อนคลายและสบายตามากขึ้น

4.3.2 ผลงานชิ้นที่ 2

ในผลงานชิ้นที่ 2 มีการวางจุดเด่นไว้ที่กึ่งกลางของภาพพอดี ดอกไม้ยังคงถูกวางกระจายอยู่ทั่วภาพซึ่งเป็นลักษณะเด่นของผลงาน จุดนำสายตาที่สำคัญคือรูปทรงคนตัวเล็กที่ดูน่าค้นหาขึ้นเมื่ออยู่ในกรอบรูปทรงคนที่ใหญ่อีกที สีโดยรวมเน้นสีที่เบาๆดูแล้วยังคงไว้ซึ่งความอ่อนหวาน

4.3.3 ผลงานชิ้นที่ 3

ข้อสังเกตผลงานชิ้นนี้จะเห็นได้ว่ามีรายละเอียดน้อยกว่างานทุกชิ้น โครงสร้างโดยรวมมีการจัดวางองค์ประกอบแบบเรียบง่ายไม่เด่นมากนัก รูปทรงคน 2 คนยืนหันหลังชนกันด้วยท่าทางผ่อนคลาย โทนสีฟ้ากับชมพูช่วยเสริมให้ผลงานดูแล้วสบายตามากขึ้นอีกด้วย

4.3.4 ผลงานชิ้นที่ 4

โครงสร้างของผลงานชิ้นนี้แตกต่างจากชิ้นอื่นๆตรงที่มีการนำจุดเด่นไว้ทางด้านซ้ายของภาพ ซึ่งอาจทำให้ผลงานขาดความสมดุล (Balance) แต่ในทางกลับกันได้มีการนำกิ่งก้านและเถาวัลย์ของต้นไม้เชื่อมโยงลงมาทางด้านขวาเพื่อสร้างความเป็นเอกภาพและความ Balance ของงาน รายละเอียดโดยรวมมีการนำความเป็นธรรมชาติเข้ามาทำให้ผลงานดูแน่นและน่าสนใจกว่าทุกชิ้น โทนสีที่อ่อนนุ่มดูแล้วมีความกลมกลืนและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวอย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.5 ผลงานชิ้นที่ 5

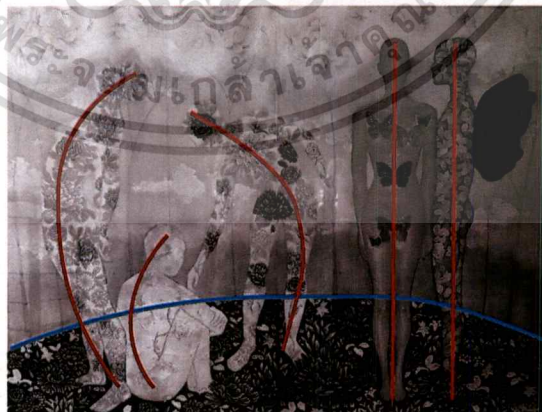
จุดนำสายตาคือวินัสที่ถูกหิวยกมาแทนค่าความอ่อนหวานของผู้หญิง รูปทรงวินัสที่เปลือย แสดงอวัยวะทุกส่วนอย่างเปิดเผยไม่ได้ชี้แนะให้รู้สึกทางเพศเลย พลังของความงามบริสุทธิ์ที่มีรุนแรงและลึกซึ้งอย่างยิ่งวินัสของกรีกไม่ใช่ผู้หญิงงามแต่เป็นความงามของการประสานกันอย่างลงตัวของรูปทรงหนึ่งที่อาศัยร่างกายของสตรีเป็นที่อ้างอิง องค์ประกอบถูกจัดวางแบบเท่ากันซ้ายขวา วินัสยืนอยู่บนดอกไม้ที่มีขนาดใหญ่หลายๆจึงทำให้ดูเด่นมากขึ้น พื้นหลังปล่อยให้เป็นที่ว่างเพื่อเป็นจุดพักสายตา รายละเอียดถูกตัดทอนให้น้อยลงเพื่อไม่ให้เกิดการแข่งขันกับจุดเด่น

4.4 การวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

ข้าพเจ้านำผลงานชิ้นที่ 1 มาวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของภาพ ซึ่งประกอบด้วย ความกลมกลืน (Harmony) ความหลากหลาย (Variety) ความสมดุล (Balance) สัดส่วน (Proportion) การเน้น (Dominance) ความเคลื่อนไหว (Movement) ดังนี้

ภาพที่ 4.1 สามัญสำนึกแห่งความงาม 1

ภาพที่ 4.2 วิเคราะห์โครงสร้างภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ภายในภาพมีการใช้สีวรรณะเย็น เช่น สีฟ้า น้ำเงิน เหลือง และเขียวที่ทำให้ภาพมีความกลมกลืนมากขึ้น รูปทรงของดอกไม้เล็ก ๆ ถูกกำหนดขอบเขตให้อยู่ภายในรูปร่างคนซึ่งเป็นจุดเด่นของภาพ พื้นที่ว่างที่ทำให้รู้สึกสบายตาและเป็นที่พักสายตาสวยงามดี

4.4.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายของงานอยู่ที่รูปร่างคนที่มีลักษณะและสัดส่วนที่ตายตัวถูกนำมาจัดวางร่วมกับดอกไม้ที่มีขนาดเล็กใหญ่ไม่เท่ากัน ดอกไม้ถูกกระจายอยู่ทั่วภาพทำให้รู้สึกถึงความ เป็นธรรมชาติที่ชัดเจน

4.4.3 ความสมดุล (Balance)

ผลงานชิ้นนี้สร้างความสมดุลด้วยรูปทรงของคนและพื้นที่ว่างแบบเท่ากันทั้ง 2 ข้าง

4.4.4 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนที่เห็นได้ชัดเจนคือขนาดของดอกไม้ที่เล็กใหญ่ไม่เท่ากัน แต่ดูลงตัวเมื่ออยู่ในรูปทรงคนที่มีความพอดี รวมถึงเมื่ออยู่รวมกันบนพื้นสามารถสร้างระยะของภาพได้อย่างชัดเจน

4.4.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

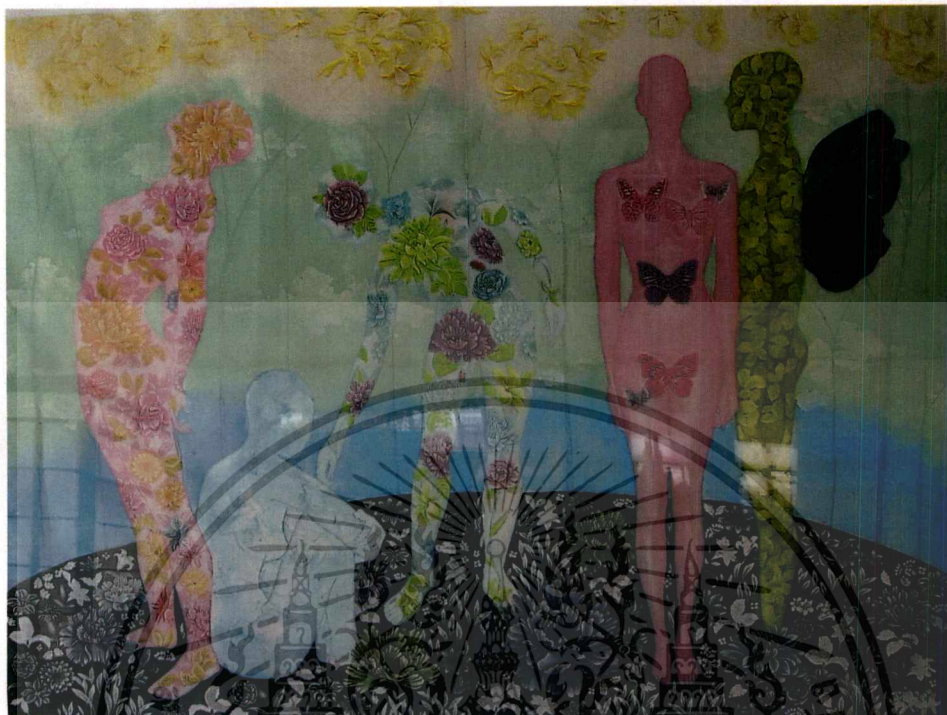
ความเป็นเด่นของภาพอยู่ที่ลักษณะท่าทางของคนที่ยืนและนั่งเรียงกันอยู่กลางภาพ โดยมีพื้นที่ว่างซ้ายขวาเท่ากัน ทำให้ภาพมีสมดุล (Balance) มากขึ้น รายละเอียดของดอกไม้ที่มีความน่าสนใจ รวมถึง การใช้สีที่มีความหลากหลายยังคงไว้ซึ่งความอ่อนหวานทำให้ผลงานมีความพิเศษอย่างมาก

4.4.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

คือความเคลื่อนไหวอันเกิดจากท่าทางของคนภายในภาพที่มองจากจุดหนึ่ง ไปสู่อีกจุดหนึ่ง ซึ่งเป็น การนำสายตาของผู้ดูไปสู่จุดที่มีความสำคัญนั่นคือรายละเอียดของดอกไม้ที่ถูกจัดวางไว้อย่างลงตัว

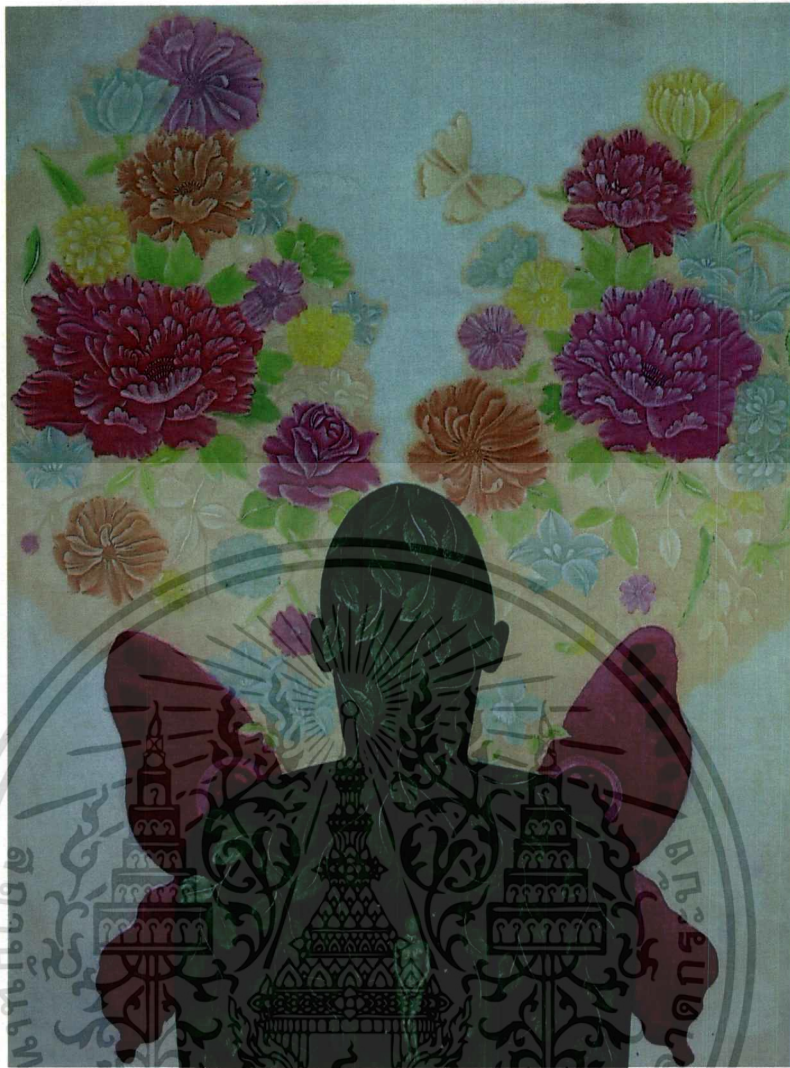

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 สามัญสำนึกแห่งความงามชั้นที่ 1
เทคนิค Etching
ขนาด 120 x 160 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

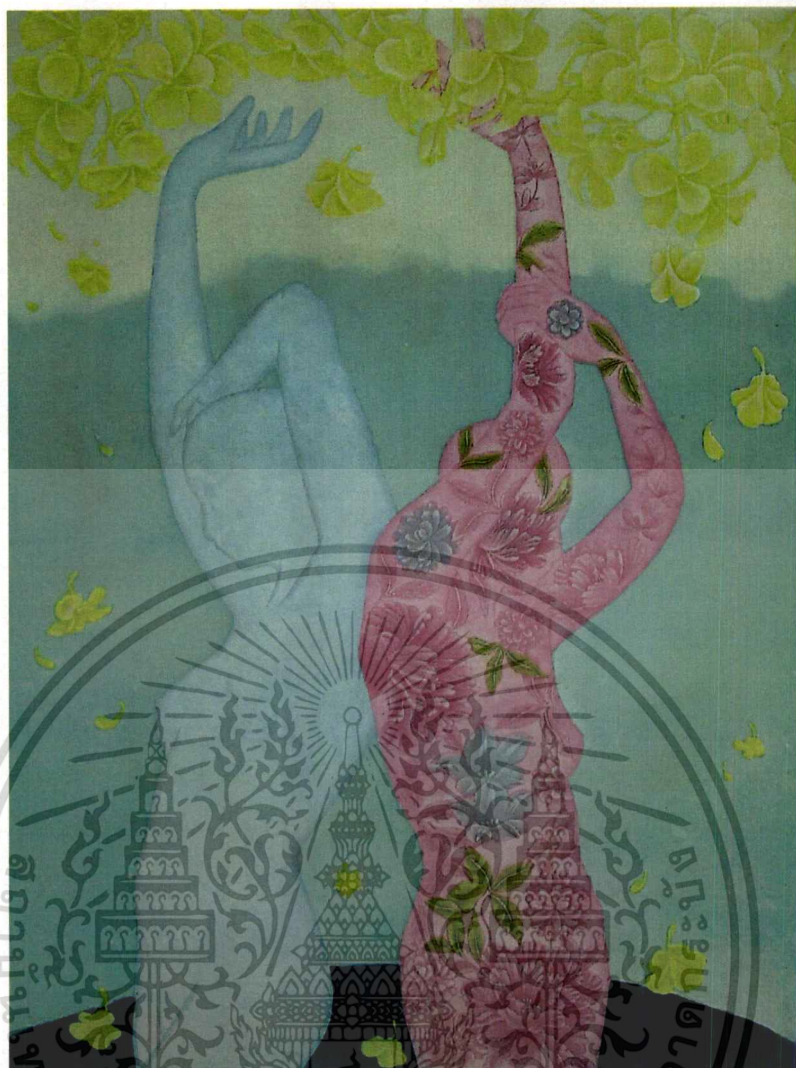

ภาพที่ 4.4 สามัญสำนึกแห่งความงามชิ้นที่ 2

เทคนิค Etching

ขนาด 80 x 60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

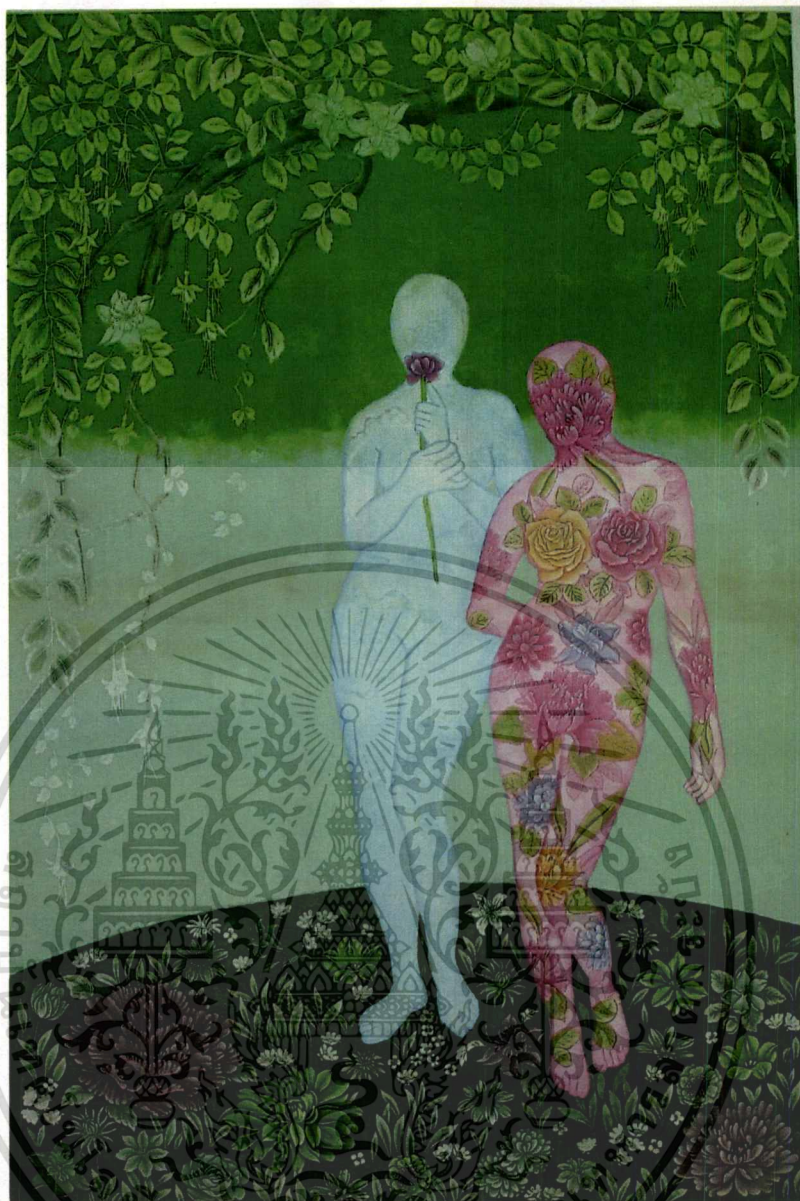

ภาพที่ 4.5 สามัญสำนึกแห่งความงามชั้นที่ 3

เทคนิค Etching

ขนาด 80 x 60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6 สามัญสำนึกแห่งความงามชิ้นที่ 4

เทคนิค Etching

ขนาด 120 x 80 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7 สามัญสำนึกแห่งความงามชิ้นที่ 5

เทคนิค Etching

ขนาด 120 x 80 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์และข้อเสนอแนะ

ผลงานชุด “สามัญสำนึกแห่งความงาม” ต้องการสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองที่ข้าพเจ้ามีต่อสิ่งเล็กๆสิ่งหนึ่งบนโลกใบนี้ ความงามของดอกไม้ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นสัญลักษณ์แทนค่าความเป็นผู้หญิงได้เป็นอย่างดี ในทางกายภาพความงามคือสิ่งที่ได้รับการจัดสรรทุกส่วนเข้าด้วยกันอย่างมีระเบียบ โดยเฉพาะในธรรมชาติ ความงามเพื่อความงามอาจมิได้ในงานศิลปะบางยุคที่ผ่านมายกตัวอย่างศิลปกรรมของกรีก โดยเฉพาะยุคคลาสสิกที่สร้างงานเพื่อความงามและเพื่อสัจธรรมของความงาม ด้วยการตัดสิ่งที่ไม่ใช่สาระของความงามออกไปอย่างสิ้นเชิง Function ที่แอบแฝงอยู่หลังความงามในธรรมชาติถูกแทนที่ด้วยความประสานกลมกลืนกันอย่างมีระเบียบในระดับสูง

ในการสร้างผลงานศิลปกรรมชุดนี้ ข้าพเจ้ามีแนวคิดที่จะสะท้อนถึงสามัญสำนึกส่วนตัวที่มีต่อดอกไม้และธรรมชาติ โดยใช้สำนึกส่วนตัวถ่ายทอดผลงานด้วยสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์จริงที่มีต่อดอกไม้

กระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้เริ่มต้นด้วยการหาแรงบันดาลใจและรูปภาพโดยสร้างภาพร่างและเลือกเทคนิคการทำงานที่ถนัดอย่างภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะกั๊ดกรด

การสร้างผลงานจริงด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ที่ซับซ้อนจากภาพร่างจนขยายเป็นงานจริง ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ในเทคนิคแปลกใหม่ที่ไม่เคยทำหลายอย่าง ด้วยเนื้อหาของงานที่เน้นถึงความงามและความอ่อนหวาน จึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากที่จะนำเสนอตัวเทคนิคที่หนักแน่นอย่างภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะกั๊ดกรด ให้ออกมามีชีวิตชีวาและมีสีสันที่อ่อนหวาน สุนทรียศิลป์จึงมีทั้งความงามทางรูปทรง ความงามทางอารมณ์ ความงามของสีและความงามทางสัญลักษณ์ควบกันไป

5.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

5.1.1 การขยายภาพร่างจากต้นฉบับสู่ผลงานจริงจะมีลักษณะใหญ่กว่าภาพร่างหลายเท่า เมื่อผลงานมีขนาดที่ใหญ่ขึ้นจากภาพร่าง ดอกไม้ก็จะใหญ่ขึ้นเช่นกัน ดังนั้นวิธีแก้ปัญหาที่จะต้องร่างดอกไม้ขึ้นในดวงงานใหม่หมดเพื่อให้ได้ดอกไม้ที่มีขนาดที่แตกต่างกันมากขึ้น และเพื่อให้เกิดระยะและมีมิติภายในภาพ

5.1.2 เนื่องจากผลงานแต่ละชิ้นมีการใช้สีที่ค่อนข้างมากระยะเวลาในการอัดสีและเช็ดสีอาจนานเกินไปจนทำให้สีแห้ง และเมื่อพิมพ์อาจทำให้กระดาษเกิดการขาดและเสียหายได้ วิธีแก้ปัญหาอาจต้องมีการผสมน้ำมันรินสีเพื่อช่วยให้สีแห้งช้าลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3 เมื่อผลงานมีขนาดที่ใหญ่ขึ้นปัญหาเมื่อพิมพ์เสร็จคือการต่อชิ้นงาน เพราะสีของงานอาจไม่เสมอและไม่เท่ากัน วิธีแก้ปัญหาคงไม่ควรอัดหมึกแยกเพลทแต่ควรอัดหมึกพร้อมกันทั้งสองเพลท เช็ดหมึกด้วยน้ำหมึกมือที่เท่ากันสีที่ออกมาก็จะเท่ากันหรือใกล้เคียงที่สุด

ผลงานชุด สามัญสำนึกแห่งความงามนี้ ข้าพเจ้ามุ่งหวังให้เป็นประโยชน์ไม่มากนักน้อยแก่ผู้ที่สนใจในงานศิลปะไม่ว่าจะด้วยเรื่องของเทคนิคภาพพิมพ์ หรือแต่ด้วยเรื่องของแนวความคิดที่มีต่อดอกไม้ ผู้หญิง และความงาม ดังนั้นชีวิตเราจะมีความสุขจงปลุกฝังความงามขึ้นในดวงตาดวงใจเสียก่อน สิ่งที่ได้เห็นก็จะงาม เหมือนกับที่มีคนกล่าวไว้ว่า ถ้าไม่มีความรักอยู่ในใจ เราจะไม่เห็นความน่ารักในสิ่งใดเลย แสดงว่าความรักที่มีอยู่ในใจนั่นเองที่ทำให้เราเห็นความงามชัดเจนขึ้น

บรรณานุกรม

- ชตุค นิ่มเสมอ. 2548. กรุงเทพฯ. ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. เอกสารอัดสำเนา.
- มัลลิกา มังกรวงษ์. 2547. ต้นไม้ของพ่อ. กรุงเทพฯ. ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. เอกสารอัดสำเนา.
- Thames & Hudson, 2004, How To Read a Painting, London, Thames & Hudson Ltd.
- Phaidon, Mythological Painting, Oxford, Phaidon Press Limited.
- Benedikt Taschen, 1997, Rene' Magritte, Germany.
- Dorling Kindersley, Art The World's greatest paintings explored and explained, London.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นางสาว ชัญญา อุดมประมวล

MS. CHANYA UDOMPRAMUAN

เกิด 16 ธันวาคม 2523

ที่อยู่ 229/117 ถ. ร่มเกล้า หมู่บ้านพนาสนธิ์การ์เด็นโฮม 3 แขวงแสนแสบ เขตมีนบุรี

กรุงเทพมหานคร 10510 โทร 085-1505793

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนสามัญดาราคาม
- โรงเรียนสายน้ำผึ้ง
- ศป.บ. (ภาพพิมพ์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ศิลปมหาบัณฑิต (ทัศนศิลป์) บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า

คุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2542 - ร่วมแสดงผลงานนักเรียนระดับมัธยมปลาย โรงเรียนสายน้ำผึ้ง
- ร่วมแสดงผลงานนักเรียนกลุ่มรัตนโกสินทร์ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ร่วมแสดงผลงานจิตสำนึกเพื่อเมืองไทย ของสถาบันปรีดี พนมยงค์
- 2543-2545 - ร่วมแสดงผลงานนักศึกษาภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- ร่วมแสดงผลงานกลุ่มร้าน Sofa ถนนหลานหลวง
- 2544 - Project de Art Revisla Post, Bulgaria Magazine dy Jose Roberto Sech Rio at Mail Art 11 th International Print Biennial Varna 2001 Claro ,Brazil ,2002
- 2545 - Bulgaria Magazine dy Jose Roberto Sechi Rio at Mail Art
- 11th International Print Biennial Varna 2001 Claro ,Brazil ,2002
- Project de Art Revisla Post,
- Project Postcard with A Message of Love to Leticia Tonon, Brazil,2002.
- ร่วมแสดงผลงานกลุ่ม Common Sense ร้านกอมเม่ ถนนพระอาทิตย์
- ร่วมแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 19
- 2546 - ร่วมแสดงผลงานครบรอบ 10 ปีวิจิตรศิลป์ “ศิลปะเคียงคู่เทคโนโลยี”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ร่วมแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 20
- 2549 - ร่วมแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 52
- ร่วมแสดงงานนิทรรศการศิลปกรรมเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในงานนิทรรศการลาดกระบังนิทรรศกณะสถาปัตยกรรมศาสตร์เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
- 2550 - ร่วมแสดงศิลปกรรม นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต ครั้งที่ 18

เกียรติประวัติ

- 2542 - รางวัลชมเชย จิตสำนึกเพื่อเมืองไทย สถาบันปริดี พนมยงค์ ครั้งที่ 4
- 2546 - รางวัลสนับสนุนโดยธนาคารกรุงไทย รางวัลที่ 2 การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 49
- 2546 - รางวัลสีศิลปากรประดิษฐ์ การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 20
- 2549 - รางวัลสนับสนุนโดยธนาคารกรุงไทย รางวัลที่ 2 การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 52
- 2550 - ทูลส่งเสริมการศึกษาในการสร้างสรรค์ศิลปะมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
- รางวัลพิเศษศิลปกรรม นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต ครั้งที่ 18 โดยบริษัทโตชิบา (ประเทศไทย) จำกัด